

புதுக்கோட்டை அரசர் கல்லூரி

முன்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர்

விராஜ பண்டித நா. கனகராஜையர் M. A.,

அவர்கள்

அளித்த சாற்றுக்கவிகள்.

இறைவியருள் வயத்தானே மொழிப்பயிற்சி
எய்துவதும், எய்தப்பெற்ற
நிறைவுபெறு கல்வியிலே புலமையெனும்
விளக்கேற்றும் நிலைமையெய்தி
மறைமுதல நூல்களிலே மறைந்துளவாம்
பலகருத்தை வாக்கால் ஒதித்
தறைநிலே புகழ்பொருந்தப் பெறுவதுவும்
மிகச்சிலர்க்கே சமைவதா மே.

இளமை முதல் தமிழ்க்களையில் ஊக்கமுறீஇ
வடமொழியும் இனிது தேர்ந்து
புலமையுறு பழம்புலவர் வாக்கினைப்போல்
கவிதைசொலும் வளத்தைப்பெற்றான்
அளவில் தமிழ் அடியேங்கள் பெற அருளும்
தமிழ்ச்சங்கத் தமைந்து கற்றோன்
இளமையினு மாறாத மனமுடையான்
எனது நண்பிற் கியைவோன் தானே 2

முத்துவினே தமிழ்க்கடலில் வைரமொடு
செம்மணியே முழுதும்கண்டான்
பத்தர்கணம் மிகப்பரவும் வேங்கடமால்
திருவடியில் பத்தி பூண்டான்
முத்துஇசை வேங்கடமாம் அசலமெனும்
பெயர்பொருந்து முழுமைச்செல்வன்
த்து இது என அறிந்து குருவரர்தம்
மலரடியை வழுத்தினானே.

நூற்றெட்டுத் தொகைபொருந்தும் அந்தாதிப்
பிரபந்த நுழை நூல் வல்லோன்,

தேற்று எட்டுத் தொகை முதலாம் செய்யுளுளே
புகுந்தெடுத்த சிறப்பே வாய்ப்ப,

மாற்றெட்டுத் தவிர் நோக்கால் சந்திரசே
கரர் ஆகும் மகானின் பாதம்

ஏற்றெட்டுத் துறையனைத்தும் உளத்தாக
இயற்றியிட்டான் இனிமையாலே.

கவிதையிடை விளங்குகின்ற சொற்குவையை
பொருட்சுவையைக் கனிவுதன்னை,

புவிதொழு நற்பத முடைய குருவரர் தம்
அடிபரவும் பூட்கை தன்னைச்

சவிமீகுந்த சொல்லணியும் பொருளணியும்
ஆங்காங்கு சமைந்த வாற்றைச்

செவிபடைத்த புலவீரே! எங்ஙனம்நான்
வியந்துரைப்பேன் தெளியேனன்றே.

இந்திர போக மாதி எவையுமே மதியா ஞானி
சந்திர சேக ரேந்திர சரஸ்வதி பாத மூலம்
மந்திர வாக்குப் போலே மலர அந்தாதி சொற்றான்
தந்திரம் உறைந்த நாவன் தமிழ்செளி புலவன் தானே.

20—12—1964 }
கோட்டையூர். }

ஸ்ரீ குரவே நம:

முன்னுரை

“கருடன் உருவம் கருதும் அளவில்
பருவிடந் தீர்ந்து பயங்கெடு மாபோல்
குருவின் உருவம் குறித்த அப் போதே
திரிமலந் தீர்ந்து சிவனவன் ஆமே”- திருமுலர்

நம் உடலுள் ஓடும் நாடி மூன்று, அவை இடை,
பிங்கலை, சுழுமுனை என்பன; சுழுமுனை நடுவே ஓடுவது;
சுழுமுனை நடுவில் ஒளிரவது உள்ள மலர்; உள்ள மலரிடை
ஆண்டவன் திருக்கூத்து நிகழ்கிறது அதனால் இதை
அச்சிற்றப்பலம் என்பர் சுழுமுனை நாடி வழியே ஆறு
ஆதாரங்களையும் கடந்து பிரமரந்திரத்தில் ஸஹஸ்ரார
கமலத்தில் பேராணந்தம் பெறக் குரு அருள் தேவை.

நாடிகள் மூன்றும் நமக்கு இன்றியமையாத் துணை
யாயினவாறு போல ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடத்தில்
ஸ்ரீ மடம் ஸ்ரீ பெரியவர்களும், ஸ்ரீ ஜயேந்திர சரஸ்வதி
ஸ்ரீ சங்கராசார்ய சுவாமிகளும், ஸ்ரீ சங்கரானந்த இந்திர
சரஸ்வதி ஸ்வாமிகளும் நமக்கு இன்னருள் பாலித்து
வருகிறார்கள்.

ஸ்ரீ மடம் ஸ்ரீ பெரியவர்கள், 1962-ஆம் ஆண்டு
“இனையாத்தங்குடி” என்னும் தலத்தில் முகாம் இட்டி
ருந்தபொழுது இந்நூல் குரு மஹாசனனிதானத்தில்,
அரங்கேற்றப்பெற்றது.

“இன்று பக்தன் ஒருவன் ‘சங்கரகுரு நூற்றந்
தாதி பாடிப்பரவினான்,’ தமிழிலக்கியத்தில் இரண்டாவது
நூற்றந்தாதி உதயமாயிற்று, சந்தோஷம்” என்று
ஸ்ரீ மடம் ஸ்ரீ பெரியவர்கள் திருவாய்மலர்ந்து ஆசி
வழங்கி யருளிார்கள். மேலும் இந்த நூலை இடைச்சம்
பிரதிகள் அச்சேற்றி விநியோகிக்க அருளாணையும்
பிறப்பித்தார்கள். குரு வாரத்தில் 10 பாடல்களைப்
படனம் செய்பவர்களுக்கு ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி அனுக்
ரஹம் சித்திக்கும் என்றும் திருவாய்மலர்ந்தருளிார்
கள். இத்தகு சிறப்பெல்லாம் என் தந்தையார்
ஸ்ரீ முத்துராம சாஸ்திரிகள் ‘ஸ்ரீ சக்ரபூஜை’ தவறாது
செய்துவந்ததன் பெரும் பயன் என்று கூறி ஸ்ரீ மடம்
ஸ்ரீ பெரியவர்களைத் திசை நோக்கித் தொழுகின்றேன்.

குருவருளும், திருவருளங் கூட்டுவிக்கும் இந்நூற்
றந்தாதியை என் அருமை மாணவர் - செந்தமிழறிஞர்
N. S. R. சாமி, B. A. B. L., I S, அவர்கள், நா ன்
எழுதிய கருத்துரையுடன் தனி நூலாக நல்ல தாளில்
பெரிய எழுத்தில் மிகச் சிறந்த பதிப்பாகப் பதிப்பித்து
வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

திருவாளர் N. S. R. சாமி அவர்கள் குருவரு
ளாலும் ஸ்ரீ திரிபுர சுந்தரி அருளாலும் பொன் பொருள்
போகம் முதலிய எல்லா நலங்களும் பெற்று நீடு வாழ்க.

இவ்வருள் நூலைத் தினமும் படனம் செய்து
அனைவரும் எல்லா நலங்களும் பெறுவாராக.

18-12-84 }
காரைக்குடி }

இங்ஙனம்
மு முத்துவேங்கடாசலம்

ஸ்ரீ அபிராமி துணை.

மு ன் னு ரை

ஸ்ரீ சங்கரகுரு நூற்றந்தாதி உலக மறைகட்கு
ஒப்பானது. ‘ராமதூதன்’ அமைப்பிற் த இமாலயப்
புகழைத் தரும். இக் குருநூலைப் படித்துணர்வோர்க்கு
ஒரு குறைவுமின்றி நிறைவாழ்வும், பெருவாழ்வும் தரும்.
இத்தகு மெய் நூலைப் பாடியவர், உரை தந்தவர்,
பண்டித மு முத்துவேங்கடாசலம், காரைக்குடி ஆவர்.
அவர்கட்கு குரு மாமுனி காஞ்சிப் பரமாசார்யாள்
அருள் நோக்கு என்றும் உண்டு. இச்சிறப்பு மிகு நூலை
எளியேன் பதிப்பித்ததால் வாழ்க்கைப் பெரும்பேறு
பெற்றேன்.

“தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே.”

— திரு மூலர் திருமந்திரம்.

19-12-'84

“ராமதூதன்”

84, A. P. கோயில் தெரு,
சேலம் - 636 001.

பணிவுடையன்,
N. S. R. சாமி.

ஸ்ரீ அபிராமி துணை.

பதிப்புரை

அபிராமி பதிப்பகம் உலகப் பெரும் புகழை அடையும் வண்ணமாக “ஸ்ரீ சங்கரகுரு நூற்றந்தாதி” உரையுடன் வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்வடைகிறது. மலரால் நாரும் மணம் பெறுகிறது இப்பேற்றை எங்கட்கு வழங்கிய திரு. N. S. R. சாமி B A B L. I. S அவர்களை மன அடி ஆழத்திலிருந்து நன்றி பாராட்டு கிறோம். பிறர் நலம் மிகுதியாகப்பேண வேண்டும் என்ற குறிக்கோளில், பிறர் நலம் பெறவே தொடர்ந்து நூல் வெளியிடுகிறோம் என்ற சத்தியத்தைச் சொல்லி இச்சத்திய நூலைப் பேணிப் போற்றிப்படித்து உணரு மாறு தமிழ் மக்களை வேண்டுகிறோம். இதனை அழகுடன் அச்சிட்ட ஸ்ரீ ராமநாதன் பிரஸ், உரிமையாளர்க்கும், பணியாளர்க்கும் நன்றி.

அபிராமி பதிப்பகம்.

“லெக்ஷ்மி”

84, அரசமரம் பிள்ளையார்

கோயில் தெரு,

சேலம்-1.

ஸ்ரீ குருப்போ தம :

ஸ்ரீ சங்கர குரு நூற்றந்தாதி

காப்பு

உற்றபுகழ்க் காமகோடி பீடத் துலககுரு நற்றூளில் அந்தாதி நான்பாட — முற்றுமெழிற் சுந்தரியின் பாலன் சுமுகன் கணநாதன் தந்திமுகத் தான்தான் சரண்.

பொழிப்பு : ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளின் திருவடிகளில் நூற்றந்தாதி பாடுதற்கு, சுந்தரி பாலனும், சுமுகனும் கணநாதனுமாம் யானேமுகத்தான் திருவடிகளை காப்பாம்.

நூல்

பூமா தவள்நடஞ் செய்யச் செயஇட பத்தனுடத் தேமா மறைகாக்கத்தோன்றி யதன்பொருட்சீர்விரிக்கும் ஸ்ரீமான் ஜகத்குரு சங்கர மாமுனி சேவடியாந் தேமா நிழலுண் டடைவார் விடாய்கெடச் செய்திடுமே

பொழிப்பு : ஜய ஆண்டு வைகாசி மாதம் அனுட நக்ஷத்திரத்தில் பூதேவி நடம்புரியும் வண்ணம் வேத ரக்ஷணம் செய்யத் தோன்றி அவ்வேதப் பொருளை விரித் துரைக்கும் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர ஸரஸ்வதி சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளின் திருவடியாம் மாந்தருவின் நிழல், அங்கு அடைபவரின் தாபத்ரயங்களையும் அறவே போக்கும்.

செய்யனம் தாமரைப்போதனை காஞ்சித் திருத்தலஞ்சேர்
ஐயை அருள்தரு மந்திர முண்டஃ தன்றிவெண்மை
மெய்யனந் தன்றிகர் சந்திர சேகரன் மென்கழலுண்
டுய்யநந் தாபம் அறத்தொலைத் தின்ப முறுவதற்கே

ஆத்யாத்மீகம், ஆதிதைவிகம், ஆதிபௌதிகம் என்ற
மூன்று வகைப்பட்ட துன்பங்களை யழித்து நிரதிசயானந்
தம் அடைதற்கு, ஆதிசேடனுக்குச் சமமான ஸ்ரீ சந்திர
சேகர இந்திர ஸரஸ்வதீ சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகளின்
திருவடிகள் துணை செய்யும்; அத்துடன் வயலில் உள்ள
அன்னங்கள் தாமரை மலரை அணையும் காஞ்சித்தலத்
தில் வீற்றிருக்கும் காமாக்ஷியன்னையின் மந்திர விசேடங்
கள் பெருந் துணைபுரியும்.

குறிப்பு : குரு பாதுகையும், ப்ராசக்தியின் மணி
பாதுகைகளும் அனர்த்த நிவ்ருத்தியும் ஆனந்த ப்ராப்தி
யும் கூட்டுவிக்கும்.

உறுபொரு ளின்பமுந் தாயுமெய்த் தந்தையு
மொண்கதியும்
நறுமலர்க் கொன்றை மகேசனு மற்றுமிந் நானிலத்தோர்
சிறுமையை நீக்குமா தேவேந் திரர் எனச் சிந்தைசெயுந்
திறமையன் எம்மையாள் சந்திர சேகர தேசிகனே. 3

ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ சங்கராசார்ய
ஸ்வாமிகள் தம் ஆசார்யராம் ஸ்ரீ மகா தேவேந்திர
ஸரஸ்வதீ ஸ்வாமிகளை, (கலவையில் ளித்தியடைந்த
67-ம் பீடாதிபதி) பொருளும், இன்பமும், தாயும்,
தந்தையும் கதியும், மஹேச்சுவரனும் அவரே என்று
அனவரதம் தியானம் புரியும் சீலர்.

தேசிகர் தங்க ளடிப்போ துளத்திடைச் சேர்த்தியவர்
பேசிய நான்மறை கீதை யருள்நூற் பெருமைசொலி
வீசிய சீர்த்திநற் சந்திர சேகரர் மென்கழலை
2 நேசியு நீணிலத் தீரும துளதுயர் நீங்கிடுமே. 4

ஆதி சங்கரரின் திருவடிகளை மனத்தில் தியானித்து
நான்குவேதம், கீதை இவற்றின் பெருமைகளை விசதமாக
விளக்கிப் புகழ் பரப்பிய ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர ஸரஸ்
வதீஸ்வாமிகளின் திருவடிகளைத் தினமும் சிந்தை செய்வீ
ராகில் உம் உள்ளத்துயர் ஓடி ஒழியும்.

நீங்கின பேத நிலைநின்று கூறு நெறிகளெலாந்
தேங்கின எங்கணு மத்துவி தானந்தத் தேன்பெருக்குத்
தாங்கின மன்னுயிர் மாவாக்கியப்பொருள் தானுணர் தல்
ஓங்கின ஞானம்எஞ் சந்திர சேகரர் உற்றபின்பே. 5

எம் ஆசார்ய ஸ்வாமிகள் அவதரித்த பின்னர் உப
தேசங்களை உதாரணத்துடன் விளக்கியபின்னர் பேதநிலை
நின்று கூறும் வழிகள் நீங்கிச் சிவவிஷ்ணு அபேதம் என்ற
நிலை உறுதியாயிற்று; பரமாத்மா இரண்டல்ல என்பதும்
உறுதியாயிற்று. அத்வைதானந்தம் யாண்டும் தேங்
கிற்று; தன்னைச் சரணடைந்த உயிர்களை மஹாவாக்ய
விசாரம் புரிய அருள்புரிந்து பேரின்பத்தில் ஆழ்த்தியது.

உற்றினி தோங்கு மனமே! உனக்கோ ருறுதிசொல்வேன்
நிற்பிட வேண்டும் வினைப்பூ ரியருட னேசித்திடேல்
நற்றவர் போற்றிடு சந்திர சேகர ஞானியருள்
பெற்றிடிந் நீதரப் பெற்றிடு வார்பவர் பேரின்பமே 6

மனமே! நீ தீவினை பெருக்கும் கீழோருடன் நட்புக்
கொள்ளாமல் ஐகத்குரு மஹா ஸந்நிதானத்தின் திரு
பெருள் பெற என்றென்றும் முயல்க! அக்குருவருளை நீ

பெற்றால், பலர் உன்னால் பேரின்பம் பெறுவார். எனவே இ த னை உறுதியாகச் சொல்கின்றேன்; இ த ன் வழி நிற்பாயாக!

பேரியல் கொண்ட அருண்மந் திரங்கள் பெரிதளித்த ஆரியன் ஞான குருசர னும்புய மார்ந்தபின் மெய்ச் சூரியன் சந்திர சேகர யோகியின் தொல்புகழைப் பாரினிற் பாடிப் பயன்பெற லெற்கொரு பாரமன்றே. 7

குருபாதுகை, சூரியன், கணபதி, சுப்ரஹ்மண்யன், நாமத்ரயீ, பஞ்சாக்ஷரம் நவாக்ஷரீ, முதலிய மகாமந்தி ரங்களைக் கருணையுடன் உபதேசித்த ஞான குரு வின் திருவடித்தாமரைகளைச் சரணமடைந்தமையால் ஜகத் குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளின் மெய்ப்புகழ் பாடிப் பயன்பெறுதல் எனக்கு எளிதாயிற்று

பாராளு மன்னர் பதிதொறும் போயவர் பால்வருந்திச் சீரா யனந்தங்கவிபாடு வீர்கொன்றைத் தேன்மலர்சேர் தாராளன் சந்திரசேகர யோகியின் தாளிணையை ஆரா தனஞ்சயில் எய்திடும் இங்கங்கு மானந்தமே 8

தேனஞ்சயில்

அரசர், செல்வர் இவர்கள் வாழும் இடங்களுக்கெல் லாம் சென்று வருந்திப் பற்பல கவிதைகள் பாடும் புலவர் களே! இதை விடுத்து ஸ்ரீ சந்திர சேகர யோ கி யி ன் திருவடிகளை ஒருமுகப்பட்டுத் தியானம் செய்து வழிபடின் இம்மையிலும், மறுமையிலும் பேரானந்தம் பெறுவீர்.

ஆனந்த மிங்கு ஜயசங் கரகுரு அன்பெனக்கொள் ஞானந் தவாத பெரியோர், அவன் பெயர்நாடியதால் தேனைந்து மின்சுவை சேர்பா எனத்துதி செய்வரல்லால் ஈனந் தரும்பர என இகழாரிதை யென்றைக்குமே. 9

‘ஜய ஆண்டு அவதரித்த சங்கரகுரு அன்பே ஆனந் தம்’ என்ற மெய்ஞ்ஞானம் செறிந்த பெரியோர்கள் அப் பரமகுருவின் திருநாமம் பொறிக்கப்பெற்ற இப் பாடல்களைச் சாதாரணமான பாடல் என இகழாமல் தேனினும் சுவைமிக்க பாடல் எனப் பாராட்டுவார்கள்.

என்றிலங் காரணங் காணா அரும்பொருள் ஏந்திழைபால் நின்றிலங் குஞ்செக்கர் மேனியெம் மான், தன் நியமனத்தால்

ஒன்றிய சீராதி சங்கரனாய்ப்பின் புயிர்க்கிரங்கி இன்றறங் காத்திடச் சங்கர யோகியின் எய்தினனே 10

நித்தியமான வேதத்தாலும் காணமுடியாதவனும் பெண்ணைத் தன்பாகத்தில் கொண்டவனுமான ஸ்ரீ பர மேச்வரன், தன் நியமனத்தால் முதற்கண் ஆதி சங்கர பகவத்பாதராய் அவதரித்துப்பின் அறம் காக்க ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர ஸரஸ்வதீபரமாசார்யராக நம்மையடைந்து ஆட்கொண்டான்.

எய்து மகத்திருள் போமாறு வேதத் திறுதிதலைப் பெய்த பிரமந் துலக்கிடு சூத்திரம் பேசுபொருள் மெய்தெரிந் தோதிடு சங்கர மாமுனி மேவியதிப் பொய்திகழ் ஞாலத் துயிர்க்கின்ப மீந்து புரந்திடவே. 11

[வியாச முனிவரால் செய்யப்பட்டது பிரஹ்மசூத்ரம் அந்த சூத்ரங்களில் பத்து உபநிடதங்களில் சொல்லப் பட்ட விஷயங்கள் இருக்கின்றன; அவ்விஷயங்களின் ஸாரம் சூத்ர ரூபமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது; அது பத்து உபநிஷத்துக்களில் உள்ளவற்றை எப்படி தெரிவிக்கிறது என்பதை விஸ்தாரமாக ஆதிசங்கரர் சூத்ர பாஷ்யத்தில் விளக்கியுள்ளார்.] மன இருள் கெடும் வண்ணம்

பிரம்ம குத்ரபாஷ்யம் இயற்றிய சங்கரர் அவதரித்தது எல்லா உயிர்களும் அனர்த்த நிவ்ருத்தியும், ஆனந்தப் ராப்தியும் பெறற்பொருட்டேயாம்,

குறிப்பு: ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீசங்கரா சார்யஸ்வாமிகளும் ஸ்ரீ ஆதிசங்கர பகவத்பாதரும் அபேதமே யாதலால் இவ்வாறு கூறப்பட்டது.

புரந்தர ஞானமெனப் பூபதி யாகிப் பொருள்முழுதும் தரந் தரம் பெற்றிட வேண்டிவந் துன்றனைச்

சார்ந்திலன் நின்

நிரந்தர மெய்யன்புடையார் பதத்தென் நினைவுநிற்க வரந்தர வேண்டும்நற் சந்திரசேகர மாமணியே. 12

என் குருநாதா! அடியேன் இந்திரனைப்போல எல்லாச் செல்வமும் பெற்று வாழ வேண்டி உன் திருவடிகளைச் சரணமடைந்திலேன்; உன் மெய்யன்புடைய அடியார்களிடத்து என் நினைவு நீங்காது நிற்க வரம் தந்தருள்க!

மாமறை யங்க மெனுமார் கலிக்கண் வரையெனத்தன் நாமடுத் தேபா டியநூ லரவின் நலிதரச்செய் தே,மதி வாய்ந்த நரர்க்குமு தாப்பொரு ளீந்ததுகாண் கோமலி கீர்த்திநற் சந்திர சேகரக் கொண்டல் நின்றே.

வேதங்கள், சிஷை, வியாகரணம், நிருக்தம், கல்பம், சந்தஸ், ஜோதிஷம் என்ற ஆறு அங்கங்கள் ஆகிற பாற்கடலில், தன் நா ஆகிய மலையையிட்டு, கீதாபாஷ்யம், உபநிஷத் பாஷ்யம், ஸூத்ரபாஷ்யம் ஆகிய அரவால் கடைந்து மதிநலம் வாய்ந்த நரர்களுக்கு அரும்பொருளாம் அமிர்தத்தை ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ ஸ்வாமிகள் அள்ளி அள்ளி வழங்குகின்றார்கள்.

கொண்டநம் முள்ளத் திருள்போ யிறையருள் கூடியுய்யப் பண்டைநன் ஞான நிறைவிளக் கேற்றிடும் பண்பினன்; சீர்த்

தொண்டர்கள் போற்றிடுஞ் சந்திரமௌ ளீசன் துணையடியை அண்டின் றேத்திடுஞ் சந்திர சேகரன் ஆரியனே 14

நம் பொருட்டுச் சந்திர மௌளீசர் திருவடிகளை நாடோரும் பூசிக்கும் ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர ஸரஸ்வதீஸ்வாமிகள், தம்மைத் தொழும் தொண்டர்களின் அஞ்ஞானத்தை ஒழித்து, தன்னை யாச்சாதித்துள்ள பஞ்ச கோசங்களையும் தானல்ல என்றுணர்ந்து அவற்றுக்குச் சாட்சியாய் அசங்கசிதாத்மாவான தானே எங்கும் நிறைந்த பிரம்மம் என்றுணரும் வண்ணம் ஞானதீபம் ஏற்றி அருள்புரிவார்.

ஆருந் திரிபுர சுந்தரி யோடமர்ந் தாண்டருளும் ஏர்தவழ் சந்திர மௌளீசர் பூசை யினிதியற்றுஞ் சீரி லருள்செயுஞ் சங்கர ஞானியைச் சிந்தைசெயில் வேரினிச் செல்லா தறுப்பான் அவனம் வினைகளையே 15

ஸ்ரீ திரிபுர சுந்தரியையும், ஸ்ரீ சந்திரமௌளீசரையும் தினமும் பூசித்து எல்லா உயிர்கட்கும் அருள்புரியும் சங்கரஞானியைத் தினமும் மறவாது தியானிப்போமாகில் சஞ்சிதம், பிராரத்தம், ஆகாமியம் ஆகிய கர்மங்கள் நம்மைவிட்டொழியும்.

குறிப்பு: சென்ற பிறவிகளில் செய்து பலத்தை தொடங்காமல் இருக்கும் கர்மம் ஸஞ்சிதம்.

இனி வரப்போகும் கர்மம் - ஆகாமியம்

சென்ற பிறவிசனில் செய்து நிகழும் பிறப்புக்கு ஏதுவான கர்மம் - பிராரத்தம்.

குரு கடாஷுத்தால் சஞ்சித கர்மம் ஞானத்தீயால் நாசம். குரு கடாஷு வலிமையால் ஆன்மாவில் கர்த்தருத்வாதி ப்ராந்தி இல்லை யாதலால் ஆகாமிய கர்ம சம்பந்தம் இல்லை

எப்பிராரப்த கர்மம், குருகடாஷும் பெற்றவன் உடலை ஆரம்பித்ததோ அப்பிராரப்த கர்மமே உடல் ஸ்திதிக்கு ஏதுவான பிஷு முதலியவற்றில் ஈடுபடுத்தும். இப் பிராரத்தம் அனுபவியாமல் நாசம் ஆகாது.

வினையே ஒழித்திடு தத்துவ சோதனம் வேட்டியற்றி நினைவாய்ப் பிரமமொன் றேயுண்மை என்றதில்

தனையே மறைந்திடத் தான்கண்டு மேற்சச்சி

வினையே பருகிடுஞ் சந்திரசேகரர் என்குருவே 16

ஆத்மதத்வத்தால் ஆணவமலம் நீங்கத்தூலதேகத் தைச் சுத்தமாக்குகிறேன்; வித்யா தத்வத்தால் மாயிக மலம் நீங்கும்பொருட்டு நுண்ணுடலைச் சுத்தமாக்கு கிறேன்; சிவ தத்துவத்தால் கார்மிக மலம் நீங்கக்காரண வுடலைச் சுத்தமாக்குகிறேன்; ஹோமம் செய்கிறேன்; ஆத்மா, அந்தராத்மா, பரமாத்மா சுத்தியடைக; நான் பரஞ்சோதி வடிவினனாயும், பாபம் அற்றவனாயும், அழுக் கற்றவனாயும் ஆக்கடவேன்; எல்லாத் தத்துவங்களா லும் எல்லாத் தேகங்களையும் அபிமானிக்கும் ஜீவாத்மா வையும் சுத்தமாக்குகிறேன்; எனது ஞானாத்மா சுத்தி யடைக" என்று தத்வ சோதனம் செய்து தினமும் ஸ்ரீ மஹாதிரிபுர சுந்தரியை ஆராதித்து நம்மைவாழ்விக் கும் குருநாதர்;

பல வஸ்துக்களாகக் காண்பதெல்லாம் பொய் எல் லாம் ஈச்வர ஸ்வரூபம்; நமக்குத் தோன்றுவது பொய் லோகமெல்லாம் மெய்யான வஸ்து என்று அத்வைதம் சொல்கிறது நமக்கு வஸ்துக்களாகத் தோன்றுவதெல் லாம் பொய். மெய்யான வஸ்து ஒன்றே மெய். எல்லாம் ஈச்வரன் என்று மெய்யை நம்பி நம்பையும் அந்த ஈச்வர னாகக் கரைக்கவேண்டும். பிரமம் ஒன்றே உண்மை. உலகமாகப் பார்ப்பது பொய் 'ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம' என்று தெளிந்து பார்முதற் பூதங்களைப் பரமாகக்காணும் பரமயோகி நம் அருட் குருநாதர்; ஆன்மாவே சத்து, சித்து ஆனந்தம் எனத் தெளிந்து அகண்ட ஸச்சிதானந்த அனுபவ ஸித்தியடைந்த பேரருளாளர் நம் ஸ்வாமிகள்.

குருசொலும் வேதாதி வித்தியாத் தானக் குரைகடல்கள் தருந்தொடைச் சொல்லமு துட்கொடு பீடத்

தடவரைநின் றிரும்புவி மீதுயிர்க் கூழ்இன் புறப்பொரு ளேபொழிந்து வரும் புயல் காணுமெம் சந்திர சேகர மாதவனே 17

நம் ஆசார்யஸ்வாமி நான்கு வேதங்கள், ஆறு அவ் கங்கள், மீமாம்ஸை நியாயம், புராணம், தர்மசாஸ்திரம் என்ற பதினான்கு "வித்யாஸ்தானம்" என்ற கடலி லிருந்து 'சொல் தொடர்' ஆகிய நீரை மொண்டு "காமகோடி பீடம்" ஆகிய மலையில் ஏறிப் பூவுலகில் உள்ள உயிர்களாகிய பயிர்கள் செழிக்கும் வண்ணம் பொருளைப் பொழியும் மேகம் ஆவார்.

'மாதவத் துள்ளே மகிழ்ச்சிகொள் சாந்திவளரும்' என ஒதிஅக் கண்ணன் உரைத்தருள் கீதை யுயர்மொழிக்கண் ஆதரங் கொண்டருள் சங்கர மாமுலிக் கன்பிலர்இப் பூதலத் தேவினைக் காளாக நின்று புழுங்குவரே. 18

“ எப்புறத்தும் ஆற்றுநீரால் பெருக்கப்படுகிறதாய்த் தன்னிலை மாறுது நிற்கும் சமுத்திரத் திடம் நீர் எவ்வாறு புகுகின்றதோ அவ்வாறே ஆசைகளெல்லாம் எவனிடம் புகுந்து அடங்குமோ அவன் சாந்தி அடைகிறான்; காமத் தைப் பற்றினவன் அதை அடைவதில்லை” என்பது கீதை “ வெளியே நாம் விரும்பும் பொருள் இருக்கிறது என்று எண்ணாமல் நம்முள்ளேயே எல்லாம் உளது என எண்ணி மகிழ்ச்சியாயிருப்பின் சாந்தி கிடைக்கும்” என்ற மேற்கண்ட கீதை மொழியின் உட்பொருளை அற்புதமாக விரித்துரைக்கும் சங்கரகுருவின் திருவடிக் கண் அன்பில் லாதவர் கருமங்களுக்கு ஆளாகி அல்லற்படுவர்.

புழுங்குதல் போக்கும் பிரமநற் சூத்திரம் போதகுரு வழங்கிடு பாடியும் பாமதி கல்பதரு, மிகுசீர் தழங்கும் பரிமள நூல்விரி சங்கரர் சார்ந்த பின்பே ஒழுங்கும் பொறையும் குணமும் அறிவும்

உயிர்க்குற்றவே. 19

ஆதி சங்கரர் இயற்றிய ப்ரம்மஸூத்ர பாஷ்யத்திற்கு இன்று வரை பலர் வியாக்யானம் செய்திருக்கிறார்கள். பத்மபாதாசார்யார் ‘பஞ்சபாதிகா’ என்று ஒரு வியாக்யானம் செய்தார்; அதற்கு விவரணாசார்யார் என்பவர் ஒரு வியாக்யானம் செய்துள்ளார். ஆசார்ய பாஷ்யத்துக்கு உத்தரதேசத்தில் இருந்த வாசஸ்பதிமிசர்ரர் என்பவர் ‘பாமதி’ என்று ஒரு வியாக்யானம் செய்துள்ளார். அந்த பாமதிக்கு அமலானந்தர் ‘கல்பதரு’ என்று ஒரு வியாக்யானம் செய்துள்ளார். கல்பதருவுக்கு அப்பைய தீக்ஷிதர் ‘பரிமளம்’ என்று ஒரு வியாக்யானம் செய்துள்ளார்.

பிரமசூத்ர பாஷ்யத்துக்கு வியாக்யானமாக அமைந்த பாமதி, கல்பதரு, பரிமளம் என்ற நூல்களின் விசேஷார்த்தங்களை விரித்துரைத்தருளும் ஸ்ரீ சங்கரகுரு அவதரித்த பின்னர் உயிர்கள் மெய்ஞ்ஞானமும், பொறுமையும் ஒழுங்கும் சத்வ குணமும் பெற்றுச் சிறந்தன ஆயின் உயிர்க்கின்ப நல்கும் பொருட்டுப் பொழில்வாத

ஓர்வருமங்

கயற் கண்ணி பங்கன் அடியான் எம் பாவைக்குக்

காத்தருளத்

தயிர்த்தாழி புக்க தகை காதலிற் பாவை தந்ததமிழ்ப் பயிர்க்கம் புதங்காண் எஞ் சந்திர சேகரப் பண்ணவனே

திருவாதவூரில் அவதரித்த மணிவாசகரின் ‘திருவெம்பாவை’ என்ற பயிர்க்கும், பக்த பராதீனனாய்த் தயிர்த்தாழிக்குள் ஒளிந்துகொண்ட கண்ணபிரான் மீது காதலாய் ஆண்டாள் பாடிய ‘திருப்பாவை’ என்ற பயிர்க்கும் நம் ஆசார்யஸ்வாமிகள் நீர்சொரியும் மேகமாவார்.

குறிப்பு : திருப்பாவை, திருவெம்பாவை நான்மறை ஆறங்கமாநாடு நடத்தித் தமிழகத்தில் சமயநெறி பரப்பும் அருளாளர் என்பது புலனும்.

பண்தரும் வேத மொழிமாலே தன்னுடன் பன்மலர்சேர் தண்தொடையுங்கொடு சந்த்ரமௌ ளீசனைத்

தன்மயமாய்த்

தொண்டர்தம் வாழ்வு சுகமுற என்றுந் தொழுங்குருவை மண்டிநின் றேத்து மவர்க்கின்ப மேவுமில் வையகத்தே21

வேத மந்திரங்களுடனும் கந்த, புஷ்ப, தூப தீப நைவேத்யம் முதலிய உபசாரங்களுடனும், சந்திரமௌளீச்வரரைத் ‘தொண்டர்வாழ்வு சுகமுறுக’ என்று தன்மயமாய்த் தொழுது வணங்குங் குருநாதரை நானும் போற்றுபவர்க்கு இவ்வுலகிலேயே பேரின்பம் சித்திக்கும்

வையம்புகழ்பாதராயணர் பொன்னடி வாழ்த்துமெங்கள்
ஐயன் குரு சந்திரசேக ரேந்திரன் அன்பெவர்க்குஞ்
செய்யுஞ் செயல்களைக் கேளிர் இகத்தினிச் சென்மவினை
நையும் படிசெய்(து) அழியாத முத்தியு நல்கிடுமே. 22

வியாஸ முனிவர் வேதத்தை நான்காகப் பிரித்தார்
ஒரு மனிதன் எவ்வளவு பாகம் அத்யயனம் செய்ய
இயலுமோ அந்த அளவை ஒரு பிரிவாகப் பிரித்துவைத்
தார். அது 'சாகை' எனப்படும். ஸுமந்து, பைலர்,
ஜைமினி, வைசம்பாயணர் என்ற நால்வர்க்கும், ருக்,
யஜுர், ஸாம; அதர்வ வேதங்களைப் பிரித்து உணர்த்தி
னார். இத்தகு பெருமை வாய்ந்த பாதராயணர் (வியாஸர்)
பூன்ஜையை ஆண்டு தோறும் பக்தி பரவசத்துடன் நடத்தி
வரும் நம் குருமணியின் கருணை செய்யும் அற்புதம்
கேளிர்! நம் கருமங்களை நசிக்கவைத்து அழியாத முத்தி
யையும் கூட்டுவிக்கும்.

இடுமே வினைக்கண் இடுவதல்லால் நர கெய்துவித்து
விடுமே பவம் இப்பவத்தை மெய்யென்று விரும்பி அவத்
தொடுமே உழலு மவர்தம் உறவை ஒழித்தருட்கண்
கொடுநமைக் காத்தருள் சங்கரயோகியைக் கூளுமே 23

மனமே! வினையால் வந்த பிறப்பு, மேலும் வினைக்கு
வினைவாயும், நரகம் செல்லுவதற்குத் துணையாயும்
அமைந்து துன்புறுத்தும், இப்பிறப்பை மெய்யென நம்பி
வீணை உழலும் கீழோர் உறவை ஒழித்து, சஞ்சித வினை
கெட அனுபூதியுடன் கூடி விளங்கும் தம் கருணைக் கண்
னால் நோக்கி நிஜரூபம் ஆக்கும் பேரருட் குருவைத்
தியானிப்பாயாக!

கூடார் புரத்தை எரித்தரு ளீசர் குணங்களைக்கொண்
டாடா. அவர தருள் பெற்றிருப்பினும் ஆங்கவர்க்குன்
ஏடார் மலர்ப்பதத் துண்டேல் தொடர்பவர் ஈவர்முத்தி;
வீடாரு மின்புறு சங்கர மாமுனி! மெய்ம்மைஇதே. 24

பகைவரின் முப்புரம் எரித்த பரமேச்வரன் அருட்
குணங்களில் ஈடுபட்டு அவன் கிருபையைப் பெற்றவனா
யினும், ஜகத்குருவாம் நினது கடைக்கண் அருள் பெற்றி
ருந்தால்தான் முத்தி ஸித்திக்கும். இதுவே சத்யம்.

குறிப்பு : விஷ்ணு, சிவன், கணேசன், தேவி, சூர்யன்
என்பன முதலாம் நாமங்கள் முழுதும் காரணப் பிரமத்
தின் நாமங்களே அவைகள் காரியப் பிரமங்களுக்கும்
நாமங்களாகப் பொருந்தும். சகல புராணங்களிலும்
காரணப் பிரமத்தின் உபாஸனை கொள்ளற்பரலதும்,
காரியப்பிரமத்தின் உபாஸனை தள்ளற்பாலதும் ஆம்.
ஸகுணோபாஸனையால் ஈச்வரானுகரஹம் ஏற்பட்டு அதன்
வழியே அத்வைத ஸித்தியை அடையவேண்டும். இதனால்
ஈச்வரானுகரஹத்தைவிட ஸ்ரீ குருநாதர் அனுகாஹமே
முக்தியடையச் சிறந்த சாதனம் என்பது புலப்படும்.

மெய்யான சைவநற் சாக்தா கமவைண வந்தெளிந்தோர்
எய்துநற் சிற்பக் கலைஞர் இவர்க்கூட்டி இத்தவநாட்
டுய்தி தரும்பல் தளிகளின் கீர்த்தி உணரவைத்தான்
ஐயன் ஜகத்குரு சந்திர சேகர அற்புதனே 25

நம் ஜகத்குரு அவர்கள் சைவாகமம், சாக்தாகமம்,
வைணவாகமம், இவற்றில் வல்லுனர்களையும், சிற்பக்
கலைஞர்களையும் ஒன்று கூட்டிப் பாரதநாட்டுத் திருக்
கோயிற் சிறப்பை மக்கள் உணரும் வண்ணம் யாண்டும்
பரப்பினர்.

அற்புத அன்னை பவானி பதாம்புயத் தைக்கியமாய்ப்
பொற்பமர் பத்தனைச் செய்குவள் என்று புகழ்ந்திடுநம்
கற்பக மாஞ்சங் கரபக வத்பாதர் கண்டதுதி
நற்பொருள் ஈந்தருள் சந்திர சேகர நாயகமே 26

‘ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ’ என்னும் திரு
நாமம் பூண்ட குருநாதா! ஆதி சங்கரர் “பவானியே!
நீ என்பால் கருணைக் கண் செலுத்து” என்று துதிக்க
விரும்பி ‘பவானித்வம் (பவானி நீ) என்று மாத்திரம்
ஒருவன் சொன்னவுடன் அந்த க்ஷணத்திலேயே நீ தனக்
கும் துதிப்பவனுக்கும் பேதமில்லாத ஸாயுஜ்யத்தைக்
கொடுக்கிறாய்” என்று ஸௌந்தர்ய லஹரியில் கூறி
யுள்ளார்.

‘பவானி பதாம்புயத்து ஐக்யமாய்ப் பக்தனைச் செய்
வாள்’ என்று ஆதி சங்கரர் கூறியருளியவண்ணம் அம்பா
ளுக்கும் குருவுக்கும் பேதம் இல்லை. ஆதலால் தேவாரும்
அடியேன் துதிக்கத் தொடங்கியவுடனே தங்கள் திருவடி
ஸாயுஜ்யத்தைத் தந்தருள வேண்டும்

நாயகன் யாரு மிகழ்வன செய்யினும் நாத! அவன்
நாயகி தற்கொண் டவனையல்லாலறி யாநலம்போல்
தூயநின் னாரருள் தாழ்க்கினுஞ் சோதித்துணையடியை
நேயம்வைத் தேத்துவன் சங்கர மாமுனி! நீணிலத்தே 27

ஸ்ரீ குருநாத! கண்டார் இகழ்வனவே நாயகன் செய்
தாலும் அவன் நாயகி அவனையல்லாது வேறு யாரையும்
அறியமாட்டாள். அதுபோல நினதருள் பெறத்தாமதம்
ஆயினும் உன் திருவடிகளையே நேசத்துடன் பூசிப்பேன்.

நிலத்தில் மறைப்பொருள் தந்தருள் சங்கரர் நீடருளின்
நலத்தின் பெருமை அவர்பா அருமை நவையிலுயிர்ப்
புலத்தில் தெரிந்திடச் சந்திர சேகரர் போந்திலரேல்
தலத்தில் புதைத்த பொருள் போல நின்று தளர்வுறுமே

கீதாபாஷ்யம், உபநிஷத்பாஷ்யம், ஸுத்தரபாஷ்யம்
ஆகிய க்ரந்தங்களை இயற்றி ஆதிசங்கரர் நிலைநாட்டிய
அத்வைத ஸித்தாந்தமும் அவர் இயற்றிய பல ப்ரகர
ணக்ரந்தங்களின் பெருமையும் இயற்றியதோத்திர நூல்
களின் சிறப்பும் மக்களுக்குணர்த்த ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர
ஸரஸ்வதீஸ்வாமிகள் அவதரிக்காவிடின் புதைத்து
வைத்த பொருள்போல் ஆகிவிடும்.

தளரார் இடுக்கண்கள் எய்தினும் இன்பங்கள்
சார்ந்திடினும்
கிளரார்: சுருதியில் மாவாக்கியத்துக் கெழுமுபொருள்
வளரா நிலவிட வாழ்த்துமா தேவேந் திரர்மலர்த்தாள்
உளரா யருள்செயுஞ் சங்கர யோகியை உன்னினரே 29

சச்சிதானந்தங்கள் அகண்டார்த்தமாக உள்ள தன்
மையை அனுபூதியால் தெளிந்தவர்களும், 67 ஆம் பீடாதி
பதிகளுமான ஸ்ரீ மஹா தேவேந்திர ஸரஸ்வதீஸ்வாமி
களின் அந்தே வாஸிவர்யர்களான ஸ்ரீமத் சந்திரசேக
ரேந்திர ஸரஸ்வதீ ஸ்வாமிகளை அனவரதம் தியானிப்ப
வர், எவ்வளவு துன்பங்கள் வரினும் சிறிதும் கலங்கமாட்
டார். இன்பங்கள் அடைந்த போதும் கிளர்ச்சி அடைய
மாட்டார்.

உன்னற் கரிய மறைபகுத் தீரிரு வர்க்குவந்தே
பன்னற் குலகி லுதித்த வியாசரைப் பத்தியென்றும்
மன்னப் பதிவைத் திரைஞ்சிடு சங்கர மாமுனியாம்
என்னப்பன் உன்டெனக் கிங்கொரு நாளு மிடரிலையே 30

வேதங்களை நான்காகப் பிரித்து ஸுமந்து, பைலர்
ஜெமினி, வைசம்பாயனர் ஆகிய நால்வர்க்கும் உணர்த்த
உதித்தருளிய வியாசரிடம் பக்தி பூண்டு அவரைப் பூசிக்
கும் தவமுனியாம் சங்கரகுரு எளியேனைக் காக்க உண்டு,
இனி எனக்கு ஒருநாளும் துன்பமில்லை.

இடங்கொண்ட கீர்த்திகொள் சங்கர மாமுனி என்
இபம்பூத்
தடங்கொண்கு காஞ்சி நற் காம பீடத்தே தனிமறையின்
திடங்கொண்ட அத்துவி தானந்தம் பாயச்செறிந்
தொருகோ
லுடன்கொண்டு வந்த அப்போதற்ற வாதியர்
ஊக்கங்களே 31

கீர்த்தி செறிந்த 'சங்கரகுரு' என்ற யானை, காஞ்சித்
தலத்துக் காமகோடி பீடத்தேறி 'அத்வைதானந்தம்'
பாய ஒரு கோல் தாங்கி வந்தபோது த்வைத வாதியர்
ஊக்கம் சிதைந்தது.

குறிப்பு: ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய
நன்மொழிகள் என்ற நூலில் 91 முதல் 99 பக்கம் வரை
இதன் விளக்கம் காண்க

கள்ளார் மலர்ப் பொழிற் காஞ்சிகா மாக்ஷியைக்
கண்டுதொழு
துள்ளே யுவந்து துதிமுக சங்கரர் ஒண் கழற்கண்
விள்ளாத அன்பனற் சங்கர மாமுனி மென்பத நீர்
கொள்ளார் இகத்தினில் தள்ளார் பிறப்பின்
கொடுமையையே 32

கடாக்ஷம், புன்சிரிப்பு, பாதாரவிந்தம், ஸ்துதி ஆர்யா
என்ற பகுப்பில் ஐந்நூறு சுலோகங்கள் அமிர்த தாரை
யாகப் பொழிந்தருளிய ஸ்ரீமுக சங்கரர் திருவடிக்கண்

பேரன்புடைய ஸ்ரீ சந்திரசேகர இந்திர ஸரஸ்வதீஸ்வாமி
களின் பாத நீரை உட்கொள்ளாதவர் பிறப்பின் கொடு
மையைத் தள்ளமாட்டார்

குறிப்பு: உட்கொண்டவர் பிறப்பறுத்து வீடுபெறு
வர் என்பதாம்.

கொடுப்பான் அருளைக் கொடுத்து வினைகள் குலைந்திடவந்
தடுப்பான் எதிரில் அடுத்தின்பம் என்னும் அலைகடற்கண்
மடுப்பான் இகத்தின் மடுத்ததன் பின் பிறவாநெறிக்கண்
விடுப்பான் ஜகத்குரு சங்கர யோகியை மேவிடினே 33

ஜகத்குரு சங்கர யோகியை நினைந்து நினைந்து உருகி
உருகி உள்குழைபவர் பால் வந்து பேரருள் கொடுபான்;
வினையெலாம் நலிய எதிரில் வந்து காட்சி தருவான்;
கூடஸ்தனும் பிரமமும் ஒன்றே என்னும் ஐக்யத்தை
உபதேசித்து ஆனந்தக் கடலில் அழுத்துவான்; ஞான
மளித்துப் பிறவாநெறியாம் முத்தியை அளிப்பான்.

மேவார் தமக்கிலை மேலாஞ் சிவத்தின் விரைமலர்ச்செம்
பூவார் கழலைப் பொருந்தி நல் லின்பம் புசித்திடுதல்
ஆ ஆ எனத் திரிந் தாலென் பயனுண்டடைமனமே!
பாவார் குருமணி சங்கர மாமுனி பாதத்தையே 34

மனமே! சங்கர குருவின் திருவடியில் சரண் அடை
யாதவர்க்குச் சிவஸாயுஜ்யம் பெறுதல் அரிது; ஆ ஆ
என்று யாண்டும் வறிதே திரிந்தால் பயன் யாது; விரைந்து
குரு சரணாரவிந்தங்களைப் பற்றுக.

குறிப்பு: 'குருவின் உருவம் குறித்த அப்போதே
திரிமலம் தீர்ந்து சிவன் அவன் ஆமே' என்பது திரு
மந்திரம்.

பாதக ராயினும் 'தஞ்சம் நின்தான்' எனப் பற்றில் அவர் மேதக ஆய்ந்து நல்லின்பமெய்து ஞானங்கள் மேவியிகத் தே. தக வோடழியா முத்தராக இருப்பென்றும் போத, கமங்கொளுஞ் சங்கர மாமுனிப் புண்ணியனே 35

ஞானமும் பொறுமையும் (கமம்) கொள்ளும் சங்கர குருவே "நான் அகிஞ்சனன்; அகதி, நின் திருவடிகளே தஞ்சம்" என்று பாதகரும் சரணாகதி செய்வாராகில், அவர்கள் இன்பமும் ஞானமும் அடைந்து இகத்தே தகுதியுடன் ஜீவன்முத்தராக இருப்பார்.

"புண்ணியங் கூட்டுமெல் லாம்பிரமம் எனும் போதத்திலே நண்ணிடும் வேதத்தின் எல்லாப் பொருளும் நவையற" என்ற றண்ணல்முன் போதிய நீதி யெலாம் நீ அவதரிக்க மண்ணினில் தேர்ந்த துயிர்காண்நற் சங்கர மாமுனியே

கிணறு முதலிய நீர் நிலையில் எவ்வளவு உபயோகம் உள்ளதோ அவ்வளவு உபயோகமும் எங்கும் பெருகிய நீர்ப்பெருக்கில் உள்ளது. அதுபோல ஸகல வேதங்களிலும் எவ்வளவு பிரயோசனம் உள்ளதோ அவ்வளவு பிரயோசனமும் ஞானியான பிராம்மணனுக்குப் ப்ரம்மா னந்தத்தில் உள்ளது என்பது கீதை (2 46)

"ஸகல வேதப்ரயோசனங்களும் ஞானிக்கு ப்ரம்மா னந்தத்தில் உளதாம்" என்று கீதாசார்யன் கூறிய நுட்பத் தைக் குருநாதர் அவதரிக்கத் தரிசித்த உயிர்கள் நன்கு தெளிந்தன.

முனிந்தாலுந் தள்ளி மிதித்தாலுஞ் சேய் அனை முன்பவள்தன் மனந்தா னிரங்கும் படிக்கழு மல்லது மாட்டகலாது இன்ன தான் நிகர்க்கும் குரு சங்கரமுனி என்னப்ப! நீ சினந்தா யெனினும் விடாதுன் கழலை யென் சிந்தனையே 37

பெற்ற தாய் கோபித்தாலும், தள்ளி மிதித்தாலும் அவள் சேய் தாயின் மனம் இரங்கும்படி அழுதுகொண்டு நிற்பதல்லாமல் அவளைவிட்டு அகலாது; அதுபோலச் சூரியனுக்குச் சமமான சங்கர குருநாத! நீ என் வினை நோக்கிச் சினந்தாய் ஆகிலும் என் சிந்தனை, உன் திருவடிகளை விட்டகலாது.

சிந்திக்க இன்பந் தரு சந்திர மௌலி திருவருளால் பந்த மகற்றி யருள்மாதே வேந்திரா பாதத்தையே வந்தித்து ஞானம் வழங்கிடு சங்கர வைபவம்நும் புந்திக்கண் இன்பம் புகட்டும் புலவீர் புகழுவினே 38

ஸ்ரீ சந்திரமௌலீச்வரரைத் தியானித்து அவர் அரு ளால் நம் பந்தம் அகற்றிக் கருணைபாலிக்கும் ஸ்ரீ மஹா தேவேந்திர ஸரஸ்வதீ ஸ்வாமிகளின் அந்தேவாஸிவர்யர் களாய் அவர் திருவடிகளையே வந்தித்து ஞானம் புகட்டும் நம் குருநாதர் வைபவம், புத்தியில் உள்ள ஆபாஸத்தை நாசமாக்கி ஆத்மானந்தம் ஊட்டும். புலவீர்; புகழ் வீராக.

புகழும் பொருளும் பொருந்தியிப் பூதலம் போற்ற இன்பத் தகழு மவரும் அழியா திருந்திலர் ஆதலினால் இகழும் புவிவாழ் வினைவெறுத் துன்னடி எய்தியன்பில் திகழும் படியெழிற் சந்திர சேகர; செய்தருளே; 39

குருநாத! புகழும் பொருளும் பொருந்தி இப்பூ மண்டலம் போற்றும் வண்ணம் இன்பத்தில் ஆழ்ந்த 'ஸார்வபௌமன்' முதலியவரும் அழிந்துவிடுவர்; அவர் ஆனந்தமெல்லாம் காலாந்தரத்தில் நசித்துவிடும் இதனை நன்கு தெரிந்து இத்தனையும் மாயை என்று தள்ளி 'வாந்தி எடுத்த உணவு' போல உதறி நான் ஒருக்காலும்

மாறாத அகண்ட ஆனந்த வடிவம் என்று தெளியும் வண்ணம் (நித்தியானந்தன் ஆம் வண்ணம்) அருள் புரிவாயாக

குறிப்பு: 'லக்ஷணவிருத்தி' என்ற ஆதி சங்கரர் நூலில் 'நித்தியானந்தன்' என்ற தாமத்தின் ஆழ் பொருளை ஒப்பு நோக்குக.

'அருளாற் கரும நிரதன் மனம் சுத்தி யாவது மெய்ப் பொருளுடன் ஒன்றிடச் சாதனம்' என்றிடும் போதனைப் பொருளா யுகந்திடு சங்கர மாமுனி பூங்கழலைத் தெருளார்ந் திறைஞ்சு மவர்க்கினி மேலில்லை சென்மங்களே 40

மனிதன் தன் தனக்குரிய கர்மத்தில் அமர்ந்தவனாய் ஸித்தியைப் பெறுகிறான்; தன் கர்மத்தில் அமர்ந்தவன் எவ்வாறு சித்தியைப் பெறுகிறானோ அதனைக்கேள் (கீதை 18.45 வது சுலோகம்) எவனிடத்தினின்றும் பொருள் கட்குப் பிரவிருத்தி வருகின்றதோ, எவனால் இதெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அவனை மனிதன் தனக்குரிய கர்மத்தால் பூசித்து ஸித்தியைப் பெறுகிறான்.

(கீதை 18-46 வது சுலோகம்)

[மேற்கண்ட சுலோகங்களின் பாஷ்யத்தில் ஆதி சங்கரர், "ஸ்வகர்மாநுஷ்டானத்தால் மனம் சுத்தியாகி ஞானதிஷ்டை புரியும் யோக்யதை பெறுகிறான்' கர்மாநுஷ்டானத்தால் மட்டும் ஸித்தி ஏற்படாது; அது மனத்தைத் தூய்மையாக்கும் பின் நம்மைப் பிரவிருத்தியில் ஈடுபடுத்தி யாண்டும் வியாபித்திருக்கும் அந்தர்யாமியாம் ஈச்வரனைப் பூசித்து ஞான திஷ்டை பெருவான்" என்று கூறியுள்ளார்]

"கரும நிரதன் மனம் சுத்தியாவது படிப்படியே ஞானத்தில் ஒன்றிடச் சாதனம்" என்று கீதாபாஷ்யத்தில் விளக்கியருளிய ஸ்ரீ ஆதி சங்கரர் மணி பாதுகைகளை யுகந்து போற்றும் நம் சங்கர முனிவர் பூங்கழலைத் தெளிவோடு தியானிப்பவர்க்கு இனிச் சென்மம் இல்லை.

சென்மப் பெரும் பிணிக் குள்ளுற் றுழலுஞ் சிறியவர் தம் கன்மக் கடுங்கனற் கோர் கடைக் காரெனக் காசினியில் தன்மப் பயிர்க்கு நல்வித்தெனத் தோன்றுந் தயாநிதி, யுள் வன்மத்தை நீக்கிடு சந்திர சேகரர் வண்மை நன்றே 41

பிறவிப் பிணியில் உழல்வோர்களின் கர்மமாகிய பெரு நெருப்புக்கு ஊழிக்காலப் பெருமழையாகவும், தன்மம் ஆகிய பயிர்க்கு விதையாகவும் அவதரித்த தபாநிதியும், குரோத குணத்தை நீக்கிச் சுத்த ஸத்வகுணம் மேலோங்கச் செய்யும் குருமணியும் ஆகிய நம் ஸ்வாமிகளின் பரமோபகாரம் சிந்தித்து வந்தித்தற்குரியது.

வண்மை மகேச்வரன் தாளே கதியென வாழ்த்துமனத் தண்மைப் பரம குருவாகுஞ் சந்திர சேகரர்மற் றுண்மைப் பொருள் தேர் குரு மஹா தேவேந்

திரர்கழல்சேர்

தண்மைக் குணந்தவழ் சந்திர சேகரர் தாள்சரணே 42

காமகோடி பீடத்தில் 66-வது பீடாதிபதிகளாய் இருந்து கலவையில் ஸித்தியடைந்தருளிய பரமகுருவாம் ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர ஸரஸ்வதீஸ்வாமிகளின் திருவடி நிலைகளையும், 67-வது பீடாதிபதிகளாய்க் கலவையில் ஸித்தி அடைந்த ஸ்வகுருவாம் ஸ்ரீ மஹா தேவேந்திர ஸரஸ்வதீஸ்வாமிகளின் திருவடி நிலைகளையும் சிரமேல் தாங்கும் ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ ஸ்வாமிகளின் திருவடி நிலைகளே நமக்குத் தஞ்சம்.

குறிப்பு : 65-வது பீடாதிபதிகளாய் இருந்து இளையாத்தங்குடியில் ஸித்தியடைந்தருளிய ஸ்ரீஸுதர்சன மஹாதேவேந்திர ஸரஸ்வதீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் நம் பரமாசார்யாளின் பரமேஷ்டி குரு ஆவார்.

தாளே தொழுதரு ணப்ரபை தன்னிற் சகம் அமிழ்த்தி ஆளாகி நின்று துதியாதி சங்கரர் ஆரருள்சேர் நீளார் குணஞ்செறி சந்திர சேகரர் நீர்மைசொல மாளாதிகத்திற் றையா யிரங்கொண்ட வாளகிக்கே 43

மாலையில் தோன்றும் செந்நிறக் காந்தியில் பிரம் மாண்ட மண்டலங்களை மூழ்கடித்தவளாகத் தேவியைத் தியானித்து ஸௌந்தர்ய லஹரி பாடியருளிய ஸ்ரீ ஆதி சங்கரரின் மறு அவதாரமான ஸ்ரீ சந்திரசேகர இந்திர ஸரஸ்வதீ பரமாசார்யாளின் ஸௌலப்ய ஸௌசீல்ய குணங்களை எடுத்து விளக்க ஆயிரந்தலைகொண்ட ஆதி சேடனாலும் இயலாது. (அகி - பாம்பு)

வாசங் கலந்தவெண் ணீறணி மாதேவர் வார்கழலில் நேசங்கலந்திடு சந்திர சேகரர் நீள்கழலே பேசும் புகழ்க்குரு மாதேவர் பொன்னடி பெற்றிலகு தேசன் ஐயசந் திரசேக ரேந்திரன் சேர்கதியே 44

ஸ்ரீஸுதர்சன மஹாதேவேந்திரர் (65) திருவடிகளில் நேசமிக்க ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திரர் (66) மணி பாதுகை களைத் தியானிக்கும் ஸ்ரீ மஹா தேவேந்திர ஸரஸ்வதீ ஸ்வாமிகளின் (67) திருவடி நிலைகளைச் சிரமேல் தாங்கும் ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ பரமாச்சார்யான் (68) திருவடிகளை எங்கள் கதியாம்.

குறிப்பு : 68-ம் பீடாதிபதிகளாய் எழுந்தருளியுள்ள நம் பரமாசார்யாரவர்களின் ஸ்வகுரு, பரமகுரு, பரமேஷ்டிகுரு இவர்களை ஒருசேரத் தியானிக்கும் பாசரம் இது.

கதி காட்டும் நூலிதுவோ அதுவோ எனக் கற்றுப் புங்கள் மதி காட்டும் பல்வழிச் சென்றுழல்வீர்! அம்மஹேசனருள் பதி காட்டும் இன்பப் பயன் காட்டும் ஈசன் பழமறையின் துதி காட்டும் நற்றவச் சங்கர மாமுனி சொல்நலமே 45

கதி காட்டும் நூல் இது அது என்று பலபடி கற்றுப் பின் மதி காட்டும் வழியில் சென்று உழல்வீர்; நம சங் ர மாமுனி உபதேசிக்கும் சொல் நலம்; ஈசுவரன் அருளை நன்கு பதிக்கும்; இன்பம் கூட்டும்; வேதசாஸ்திரங்களின் புகழை நன்கு காட்டும்.

சொல்லவ மாயினும் நின்திரு நாமங்கள் தோத்திரமால் வல்லபம் ஒன்றறி யேன்சிறி யேன்றின் மலரடிச்செம் பல்லவ மல்லது பற்றென்றிலேன் எவர் பாலுமினிப் புல்லேன் துதியேன் எழிற்சங் கரகுரு! பூதலத்தே 46

சங்கரகுரு நாதா! அடியேன் பாடிய சொல் தாழ்வுடைய தேனும் நின் திருநாடங்கள் இணைந்தபைய ல் தோத்திரமாயிற்று; அடியேன் எதிலும் வல்லவனெல்லேன் மேலும் சிறியவன்; நின் மலரடித் தளிரன்றி வேறு பற்றுக்கோ டற்றவன்; இனி எவர்பாலும் செல்லேன்; அவரைத் துதியேன்.

பூதங்கவர் தெறுக்கால் கொட்டுலை கவிபோன்றநெஞ்சை ஏதம்படர் புலத் தூடுற் றுழலா திருத்தியின்பப் போதம் பயிற்றிய மாதேவ ஞானி புகழ்கொளிரு பாதம் பரவிடு சந்திர சேகரர் பண்பினிதே 47

வாயு பூதத்தின் வேகமும், தேள் கொடுக்கும், பாம்பின் கடியும், கொல்லன் உலையும் குரங்கும் போன்ற - இத்தனைக் கொடுமைகள் நிறைந்த மனத்தைத் துன்பம் பெருக்கும் புலன்களிற் சென்றுழலாமல் திருத்தி அகண்ட

ஞானந்த வடிவில் இணைத்த ஸ்ரீ மஹாதேவேந்திர ஸரஸ்வதிஸ்வாமிகளின் இரு பாதங்களை வழிபடும் நம் பரமாசார்யாளின் அருட்குணம் மிக இனிதாம்.

பண்பா டடியார் பரவச மாகிடப் பார்மிசையே ஒண்பா மறைநல் லறக்கட வுள்ளெஞ் சுகப்பளமு நண்பார் தவத்து ஜயேந்திர ஞானியை நல்கி இந்தத் தண்பார் புரந்தருள் சங்கர யோகியென் சேமவைப்பே48

அடியவர்கள் பரவசமுறவும், வேதங்களும் தரும தேவதையும் மனமகிழ்ச்சியடையவும், 69 ஆம் பீடாதிபதி களாய் நம்மையெல்லாம் வாழ்வித்தருளார் ஸ்ரீ ஜயேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளை நமக்களித்து நம்மைக் காத்தருளும் ஸ்ரீ பெரியவர்களின் திருவடிகள் எமக்குச் சேமவைப்பாகும்.

1933 ஆம் ஆண்டு 70 ஆம் பீடாதிபதிகளாய்ச் சங்க ரானந்த இந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளை நமக்களித்து வாழ்வித்தமை நாம் செய்த பேராகும்.

வைப்பாய வான்பொரு ளெல்லாமுனது மலரடியென் றெப்போதும் வாழ்த்தியிருக்கு மெய்ஞ் ஞானியர் ஈட்டம் எனே

‘இப்பாவியார்’ என்றிகழர் தனைக்கு நல்லின்பமதி தப்பா தெனக்கெழிற் சங்கர மாமுனி தந்தருளே 49

‘உன் திருவடிகளை எல்லாப் பொருளும்’ என்று எப்போதும் வாழ்த்திச் சூழ்ந்துநிற்கும் மெய்ஞ்ஞானியர் கூட்டம், ‘இப்பாவியார்’ என்று என்னை இகழாத வண் ணம் அணைத்துக் கொள்ளும் வண்ணம் ஞானந்த நலத்தை அடியேனுக்குத் தந்தருள்க!

அருமறை சாங்கியம் காபிலம் யோகம் மாம்ஸகர் நூல் தருசுகம் அத்வைத வித்யா சுகத்தினில் தானடக்குங் குரு மா மகர்ப்பதத்தே அன்புகொண்ட குணக்குரிசில் கரு மா தவமுடைச் சங்கர மாமுனி காண்நிதியே 50

வேதங்கள், சாங்கிய நூல், கபிலர் நூல், யோக நூல் பூர்வமீமாம்ஸை, உத்தரமீமாம்ஸை, இவற்றால் ஏற்படும் சுகங்களை யெல்லாம் இளமைக்காலத்தேயே அத்வைத வித்யா சுகத்தில் அடக்கி அநுபூதி பெற்ற ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத் பாதர் பாதத்தில் மனத்தை வைத்த ஸ்ரீ காஞ்சிப் பெரியவர்கள் நமக்குக் கிடைத்தற்கரிய பெருநிதியாகும்.

காரேய் கொடைஞன் உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தார் கழற்கன்பினர்

யாரே எனினும் அவர்பால் மருவு மருங்குணத்தோன் தாரேய் ஜயசந் கிரசேக ரேந்திர ஸரஸ்வதியின் பேரே துதிக்கில் தருவான் அழியாப் பெரும்பதமே 51

தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு நிதி வழங்குபவரும், உயர்ந் தவர், தாழ்ந்தவர் என்ற வேறுபாடின்றி அன்பு செலுத் துபவர்க்கு அருள்கரந்து அணைப்பவரும் ஆன ஸ்ரீ காஞ்சிப் பெரியவர்களின் நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்வோமாகில் அழியாப் பெரும் பதம் தருவார்.

குறிப்பு : “ஜயஜய சங்கர ஹரஹர சங்கர” என்று கூடியிருந்து நாம ஜபம் செய்க என்பதாம்.

பெரும்பதம் வேண்டுமெம் போலியர் போல் நிதம்பெட்புடனே

அரும்பொருள் கண்டனைந் தானந்தம் பெற்றும் அனவரதம்

தரும்புகழ் கொண்ட திரிபுர சுந்தரி தாள்பரவி வருந்துவ தென்கொல்? நற்சங்கர யோகியுன் மாயம்நன்றே 52

என் குருநாத! நீ ஜீவன் முக்தியின் ஆனந்தம் பெற்றும், காம்ய கர்மம் விருப்பம் எம்மைப்போல் ஸ்ரீ மஹாத்ரிபுர சுந்தரியின் திருவடிகளை அனவரதம் தியானித்து எம்மை வாழ்விக்கும் மாயம் என்னே!

மாயப் பெரும்பிணிக் குள்ளுற்று நானும் மடிதருமிக் காயத்தை யான்பரித்தேங்காது நிற்கக்கடைக்கணிப்பாய் தாயொத்தவேதக்கடல்படிந்தென்றும் தழைப்பவர்பால் நேயத்தை வைத்திடுஞ் சந்திரசேகர! நீமகிழ்ந்தே 53

வேதங்களைப் பூர்ணமாக அப்யசித்த மஹனீயர்களிடம் நேசம் வைத்துப் பெரும்பொருள் வழங்கும் குருநாதா! பசி, பிணி, மூப்பு இவற்றால் வருந்தி அழியும் உடலை மீண்டும் மீண்டும் பெரு வண்ணம், நித்ய பரிபூர்ண ஸார்வகாலிக ஸர்வஸாக்ஷியான ஸத்யனாக்கி அருள்புரிக!

நீமகிழ்ந்தென்பாலருள்செயவேண்டுவன் நீணிலத்தோர் கோமகனாயினும் அல்லா திரக்குங் குறையுறினும் நா மனம் நின்றிரு நாமங் குணங்கள் நவின்றெனவே பாமலி கீர்த்திகொள் சங்கரமாமுனி பண்ணுதற்கே 54

செல்வனாயிருந்தாலும் அன்றித் துன்பமிகும் வறிஞனாய் இருந்தாலும் என்னா, நின் நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்யவும், என் மனம் நின் அருட் குணங்களை எண்ணவும், நீ எளியேனுக்குப் பூர்ண கிருபை செய்யவேண்டும்.

பண்ணார் மறைமுதலாம் பிரமாணங்கள் பாரிலொரு கண்ணாய் மலிந்தன முற்சங்க ரர்க்கொடு; காமருகீர் எண்ணார் பரவிடு சந்திர சேகரர் எய்தியபின் தண்ணார் மலர்க்கண் இரண்டாகி நின்று தளிர்ந்தனவே 55

அதிசங்கர பகவத்பாதர் அவதரித்தரையால் வேதமுதலான பிரமாணங்கள் ஒரு கண்ணாய் ஒளி பெற்றது; ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ பரமாசார்யாள் அவதரித்த பின்னர் அப் பிரமாணங்கள் இரண்டு கண்களாய் ஒளி பெற்றன.

தளிர்ந்தது யாவுந் தழுவு மத்தைவ தரிசனமே குளித்தது மன்னுயிர் இன்பக் கடற்குள் கொழுந் தமிழ்ப்பாத் துளித்தது நான்மறையோடுல கெங்குந் துலங்கரன்பேர் களித்தது மாகுரு சங்கர யோகியைக் கண்டவன்றே 56

நம் காஞ்சிப் பெரியவர்களைக் கண்டபின், விசிட்டாத் வைதம், த்வைதம் முதலிய தத்துவங்கள், ஆறு மதங்கள் இவற்றைத் தழுவும் அத்வைத தர்சனம் தளிர்ந்தது; அஞ்ஞானத்தால் உண்டாகிய துக்கம் நீங்கி ஆத்மஞானமாகிய ஆனந்தக் கடலில் குளித்தது; நான்மறையும், ஞானத்தமிழும் குளித்தன; எங்கும் 'ஹர' 'ஹர' முழக்கம் ஒலித்தன.

கண்டவருள்ளக் கசடறுத் தாட்கொண்டு காத்தருளும் மண்டலத் தோங்கிடு சங்கர பாடிய வைபவம் உட்கொண்டறத்தே தளிர்ந்தாருயிர்க்கீயும் குளிர்ந்து கண்ணன் கண்டநற் கீதையைச் சங்கர மாமுனி காணளியே 57

ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர் கூறியருளிய கீதாபாஷ்யம் சகலப் பிராணிகளின் அந்தக்கரணத்துள்ள மலம், விசேஷபம், ஆவரணம் என்ற மூவகைத் தோஷங்களையும் நீக்கி, பரமப்ரயோஜனமான பரமானந்தப்ராப்தி ஆகிய மோக்ஷத்தையும் அளிக்கவல்லது; நம் பரமாச்சார்யாளின் கருணை, அந்த கீதாபாஷ்யத்தை விசதமாக விளக்கி உயிர்களை அறநெறியில் நிறுத்தி ஆட்கொள்ளும்.

அளிக்கும் இனித்தா யகடுற் றுயிருமல் அல்லின்றிக்
களிக்கு மது தல்லறத்தே தளிர் த்திடக் கண்டு மண்விண்
துளிக்கும் புகழ்ச் சங்கர தேசி கருள் தூய்த்திரை வாய்க்
குளிக்குந் தவத்துறு சங்கர யோகி குணத்தயல்பே 58

மண்ணும் விண்ணும் புகழ் லீசும் ஸ்ரீ சங்கர பகவத்
பாதர் அருளிய ப்ரஸ்தானத்ரய பாஷ்யங்கள் ஆகிய
அருட்கடலில் குளிக்கும் நம் காஞ்சிப் பெரியவர்கள்
குணச்சிறப்பைக் கேண்மின்! மீண்டும் தாயின் வயிற்றில்
உயிர்கள் புகுந்து உழலும் துக்கநெறியைப் போக்கி
அறவழி வாழ்ந்து பரமப்ரேமாஸ் பதமாம் பரமானந்த
ரூபம் அடையப் பேரருள் புரியும்

குணமேது தொண்டுட் குறியேது வேதக் கொழுந்
தெழுநன்
மணமேது ஞான மணமேது தீய வலிகொள் வினைத்
தணவேது தன்மநினைவேது பாரிஸ் தனமென வந்து
அணவா திருந்திடிற் சங்கர மாமுனி யாருயிர்க்கே 59

நம் காஞ்சி ஸ்ரீ மடம் ஸ்ரீ பெரியவர்கள் அவதாரம்
செய்யாவிடில் உயிர்களுக்கு ஏது குணம்? தொண்டு
மனப்பான்மை ஏது? வேதமணம் எங்குப் பரவு? ஞான
மணம் ஏது? கருமபந்தக்ஷயம் ஏது? தன்ம நினைவேது?

ஆருண்டெனக்கிணை என்ற தக்கன் மக மன்றழித்தான்
பேருண்ட ருங்குதி சேர்ப்பதற் கென்பீர்! பிழையறியீர்!
பாருண்ட சீர்க்குரு சங்கர யோகி தன்பற்றிலர்க்குத்
தாருண்டு நீருண்டு சோறுண்டு பேருண்டு தாயுமுண்டே 60

'எனக்கு யார் சமம்' என்று இறுமாந்த தட்சன்
யாகத்தை அழித்த பரமேச்வரன் திருநாடங்கள் கதி
சேர்க்கும் என்று கருதுவீராகில் அது பிழையாகும்;

ஸ்ரீ காஞ்சிப் பெரியவர்களின் திருவடிகளைப் பற்று
டன் நினைத்து வாழ்த்தி வணங்காதவர்க்கு மீண்டும்
மீண்டும் பிறப்புண்டு; எனவே குடிக்க நீர் உண்டு;
உண்ணச் சோறுண்டு; பெற்றோர் வைக்கும் பெயர்
உண்டு; தாய் உண்டு.

குறிப்பு: சிவ வழிபாடு, செய்த புண்ணியமிகுதி
யால் மீண்டும் நல்ல, செவ்வம் மிகுந்த குடியில் பிறந்து
வளமாக வாழ அருள்புரியும். ஆனால் குரு வழிபாடு
துன்பமே கலவாத பேரின்ப முக்தியையே அளிக்கவல்லது

தாயுண்டு பண்ணிய தந்தை நீ என்றிருப்பார் தமக்கு
வாயுண்டு நற்கதி தா வென்று கேட்க; ஓர் வண்மையற்ற
தீயுண்ட நெஞ்சத் தென் போலியர்க் கென்னுண்டு
சென்றிரக்க
நீயுண்டு பண்ணிடிற் சங்கர மாமுனி! நேருமன்றே 61

குருநாதா! "நீயே எனக்குத் தாய் தந்தை" என்று
உறுதியாக எண்ணி நின்பாலடைந்தவர் 'நற்கதி தருக'
என்று கேட்க வாய் உண்டு. நீசனாய் நிறைவொன்று
மில்லாத என்போலியர்க்கு நினைக்கேட்க என்ன வாய்
இருக்கிறது; நீயே இதனை எண்ணி என்பால் குருபக்தி
மேலோங்கச் செய்தால் நான் வாழ்வடைவேன்; உன்
அருளால் உன் தாள் வணங்க அருள்புரிக.

நேரோ தனத்திற் கிரங்கி நைந்தாய் அயில் நேரும்விழி
யாரோ டுவகைக் கவல முற்றாய் இது அன்றிநெஞ்சே
தாரேய் குரு சந்த்ர சேகர மாமுனி தான்நிலையுள்
ஆரோ டுறவுண்டுநைந்தாய் வலி உனக்கியாதுளதே 62

ஏ மனமே! நீ உணவுக்காக நைகின்றாய்; உணவு
பெற்றதும் மாதர் கலவியை நாடி அவலம் உறுகின்றாய்;

இவற்றை விடுத்துக் காமகோடி பீடத்தில் 68 வது பீடாதிபதிகளாம் ஸ்ரீ பெரியவர்களின் சிஷ்ய வர்க்கங்களில் நீயாரோடு உறவுகொண்டுள்ளாய்; அது பெற முயல்க.

உளங்கொடு கங்கை குறுகிக் குளிப்பர் பல்லோர் தவத்துள் தளரா வருந்துவர்; தெய்வத் திருத்தலம் தாம்பணிந்து வளரா இரங்குவர்; சங்கரயோகி வளர்கடைக்கண் கிளரா ருயிர்க் கின்பம் நல்கவந் தேய்ந்ததைக் கேட்டும்என்னே 63

காசிவரை கடந்து சென்று கங்கா நதியில் நீராடிப் புண்ணியப் பலனைப் பெற விருப்புவோர் பலர், இன்னும் சிலர் காடுகளில், மலைகளில் அலைந்து திரிந்து காய், இலை தின்று தலம் புரிய முயல்வர். மேலும் சிலர், தெய்வத் திருத்தலங்களுக்கு யாத்திரை சென்று பயன்பெற விரும்புவார்; நம் பரமாசார்யாளின் கடைக்கண் வீக்ஷணமே எல்லாப் பயனையும் எளிதில் தர வல்லது என்பதைக் கேட்டும், மேற்கண்ட செயல்களில் ஈடுபடுதல் ஏன்?

குறிப்பு: மேற்கண்ட நற்செயல்களால் புண்ணியமே மிகும்; அது பொன் விலங்குக்குச் சமம். அது பிறவியை நீக்காது; நம் குரு மணியின் தர்சனமோ தாபம் போக்கி ஏகாக்ரசித்தம் ஏற்படச் செய்து நீயும் நானும் ஏகம் என்று ஐக்கியத்தை உபதேசித்தருளிப் பேரானந்தப் பெருவாழ் வளிப்பதால் குருநாதரின் வீக்ஷணமே சாலச் சிறந்ததாகும்.

"கேட்டாகமவழித் தும்பை யெருக்குடன் கேடிலிதாள் ஊட்டா தரத்துட னிட்டவர் முத்தியுறுவ ரிது மாட்டேன் கீழ் வீழ்ந்தனன்' என்ற அப்பையர்

மணிமொழிகள் மாட்டோங்கு மன்பிற் சிறந்தவன் சங்கர மாமுனியே 64

"அர்க்க த்ரோண ப்ரப்ருதி குஸுமை :

அர்ச்சனம் தேவிதேயம்

ப்ராப்யம் தஸ்ய ஸ்மர ஹர பலம் மோக்ஷ

ஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மீ :

ஏதத் ஜானன் அபி சிவ சிவ வ்யர்த்தயந் காலம் ஆத்மந் ஆத்மத்ரோஹி கரணவிவசோ பூயஸாதப் பதாமி."

என்று அப்பைய தீக்ஷிதர் ஒரு கலோகம் பாடியுள்ளார் இதன் பொருள்

"பரமேச்வரா! எருக்கு, தும்பை முதலிய மலர்களைக் கொண்டு உன்னை அர்ச்சித்தால் மோக்ஷ லக்ஷ்மியையே அதற்குப் பலனாக விரும்பிக்கொடுக்கிறாய் இதை நன்கு தெரிந்திருந்தும் காலத்தைவினை கழித்து ஆத்மத்ரோஹி யாயும், கரண சிதிலனாயும் அதப்பாதாளத்தில் விழுகிறேன்" என்பது

மேற்கண்ட அப்பைய தீக்ஷிதர் கலோகத்தில் மிகமிக ஈடுபாடுடையவராய்ப் பகவானை ஆராதனம் செய்யும் சிலர் காஞ்சிப் பெரியவர்கள்.

மாமகிழ் நாரணன் நான்முகன் மாவசிட்டன் வரங்கள் தாமருள் சத்தி பராசரன் வ்யாசன் தகுசுகனே பூமலி சீர்க்கௌட பாதர் நற் கோவிந்தர் பூங்கழலிற் பாமகிழ்ந் தோதிடுஞ் சங்கர யோகி யென் பாக்கியமே 65

நாராயணன், பிரமன், வசிஷ்டன், சக்தி, பராசரன் வ்யாசன், சுசுப்பிரம்மம், கௌடபாதர், கோவிந்தயோகி சங்கர பகவத் பாதர் ஆகிய குரு பரம்பரையைத் தியானிக்கிறேன்.

எனக்கே ஒளிதரும் சங்கரர் எம் பத்ம பாதருடன்
தனக்கே யிணை கொளஸ் தாமலகர் தோட காசிரியர்
மனத்தோன்றி நின்ற சுரேச்வரர் தாள்நிலை
வாழ்த்திடுதல்
லினத்தொன்று கீர்த்தி கொள் சந்திர சேகரன்
என்னப்பனே 66

சங்கர பகவத் பாதர், பத்மபாதர், ஹஸ்தாமலகர்,
தோட காசிரியர், சுரேச்வரர் ஆகிய இவர்களைப்போற்றும்
ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ பரமாசார்யானைத்
தியானிக்கின்றேன்.

குறிப்பு : 65, 66 குரு பரம்பரையைக் குறிக்கும்
பாடல்கள் தியானத்துக் குரியன.

என்னைப் பவக்கலிக் குள்ளுந் றுழலாதெடுத்தருள்வான்
மன்னிய யோகேச் வர பூஜை செய்தருள் மாவிரதி
பன்னிப் பரவிடு சங்கர மாமுனி பான்மையி லொன்று
உன்னப்பவம்போ மெனிலென்னுறு தருளுற்றவர்க்கே 67

பிறவிக்கலியில் விழாமல் என்னைத் தூக்கிவிடுபவரும்
ஸ்ரீ யோகேச்வர லிங்கத்தை பூசிப்பவரும், ஆன காஞ்சிப்
பெரியவர்களின் அன்றாடச் செயல்களில் ஒன்றைக்
குறித்துத் தியானிப்பவர்க்குப் பிறவி அழியும் என்றால்
அவருளைப் பெற்றவர்க்கு எவைதான் வந்தடையா?
எல்லாம் சித்திக்கும்.

உற்ற வடதரு நீங்கி நடந்திட்டு மோனமொழித்
தற்புடன் பேசினற் பாடியஞ் செய்தரு ளண்ணல்
நன்னூல்
பெற்ற மெய்ஞ் ஞானம் விரித்தருள் சங்கரர்
பேர்சொல்வாய்
சற்றே திறக்கில் திறந்திடு முத்தித் தலைக்கதவே 68

முழு முதற்பொருளாம் பரமேச்வரன் ஸ்ரீ தக்ஷிண
மூர்த்தியாகக்கல்லால விருக்ஷத்தின்கீழ் இருந்து ஸனகாதி
முனிவர் நால்வர்க்குக் குருவாகிச் சின் முத்திரை தாங்கி
மோனமாக உபேதசித்தார்; அப்பரமேச்வரனே ஆல
விருக்ஷத்தை விட்டு நடந்து மௌனம் ஒழித்தப்பேசிப்
பாஷ்யம் செய்து ஞானப் பயிர்வளர்க்க ஸ்ரீ சங்கர பகவத்
பாதராய் அவதரித்தார் அவர் பாஷ்ய வைபவங்களை
எளிதாக அனைவரும் அறியும் வண்ணம் விரித்து உபந்
யசிக்கும் காஞ்சி மடம் ஸ்ரீ பெரியவர்களின் திரு நாமஞ்
சொல்ல வாய் சற்றுத் திறக்கில் முத்திக்கதவு திறக்கும்.

குறிப்பு : பரமேச்வரனே தக்ஷிணமூர்த்தி. அவரே
ஆதி சங்கர பகவத்பாதர்; அவரே ஸ்ரீ காஞ்சி மடம்
ஸ்ரீ பெரியவர்கள் என்பது குறிக்கொளத் தக்கது.

தலையாயிரங் கொண்ட சேடன் புகழத் தகுங்கச்சியில்
மலையே நிகரெனக் காமகோடிப் பீட மன்னியிருந்
தலையா மனத் தொடறுபானெட்டாகு மதிபதியாய்
நிலையாம் ஜகத்குரு சங்கர யோகி யென் நெஞ்சத்தனே 69

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடத்தில் 68 வது பீடாதிபதி
களாய் வீற்றிருந்து அருள்புரியும். ஸ்ரீ மஹா சந்திதானம்
அவர்கள் என் நெஞ்சத்தில் ஒளி வீசி நிலைத்துள்ளார்.

நெஞ்சை யுருக்கிடு பாரத நூல் வளம் நீணகரம்
விஞ்சுறு மூர்தொறு மக்க ஞுணர்ந்திட்ட மேன்மை
சொலிக்
கொஞ்சி வளர்க்க வழிகாணுஞ் சங்கரர்
கோல்கொண்டதிக்
கஞ்சத் தலைப்புவி மீதுயிர்க் கின்பிணைக் காட்டுதற்கே 70

பாரத நூலின் பெருமையை நாட்டிலும், நகரிலும், ஊரிலும் மக்கள் உணர்ந்திருந்த சிறப்பைக்கூறி மேலும் அச்சிறப்பை வளர்க்க வழி கண்டுரைத்த ஸ்ரீ மடம் ஸ்ரீ பெரியவர்கள் கோல்தாங்கி அருளாட்சி புரிவது உயிர்கட்கெல்லாம் பேரானந்தம் கூட்டுதற்கேயாம்.

காட்டாவின் பின்சென்ற கோவலன் வைகுந்தன்
கார்நிறத்தோன்
ஊட்டா யுவந்திடும் ஆயிர நாமத் துரைவிரித்த
பீட்டாளன் ஓடு மனத்தை நிறுத்தும் பெருங்குருதாள்
குட்டாற் பரித்திடு சங்கர யோகியுட் சோர்விலனே 71

திருமாலுக்கு மிகவும் உவப்பான ஸஹஸ்ரநாமத் துக்குப் பாஷ்யம் எழுதியருளியவரும், நனவிலும், கனவிலும் பல வேடந்தாங்கி அலையும் மனத்தை நிறுத்தி ஜீவஸாக்ஷியைக் காட்டியருளும் ஆதி சங்கரர் திருவடி நிலைகளைச் சிரமேல் தாங்கும் ஸ்ரீ மடம் ஸ்ரீ பெரியவர்கள் எனியேன் உள்ளத்தில் இருப்பதால் நான் சோர்விலன் ஆயினேன்.

சோர்வுற்ற மன்னுயிர்க் குள்ளன்பு தூண்டத்
துணிந்துமறைச்
சார்வுற்ற மெய்ப்பொருள் எல்லாம் விரித்தருள்
சால்புடனே
தேர்வுற்ற கோணங்க ளொன்பது மேவித் திகழ்பவளை
ஆர்வுற்ற சிந்தையன் சங்கர யோகி உண்டாள்வதற்கே 72

அவஸ்தைகளின் அபிமானமாகிய பந்தத்தால் சோர்வுற்ற உயிர்களிடம் கருணையோடு வேத சாஸ்திரார்த் தங்களை விரித்துபதேசித்து தியானரூபமான பிரமானு சந்தான வலியால் அப்பந்தம் நாசமாகும் வண்ணம்

கடாக்ஷித்து. நவகோணங்களில் உறையும் ஸ்ரீமஹாத்ரிபுர சுந்தரியைத் தாதான்யமாக உபாசிக்கும் ஸ்ரீ குருநாதர் நம்மை யாட்கொள்ள என்றும் உண்டு.

ஆளாகி நிற்பவர்க் கில்லை நெஞ்சே யிகத்தல்லல் என்றும் நீளா ஸமேதனைப் பங்கினிற் கொள்ளு நிமலன் அருள் கேளா வரும்; பக்தி வைராக்ய ஞானம் கிளர்ந்தெழுமால் தாளாளன் எஞ்சந்திர சேக ரேந்திரன் தாளிணைக்கே 73

மனமே! ஸ்ரீ மடம் ஸ்ரீ பெரியவாள் திருவடி மலர் களுக்கு ஆட்பட்டு நிற்பவர்க்கு இகத்தில் அல்லல் இல்லை நாராயணனை இடப்பக்கங்கொண்ட சங்கரன் பேரருளும் சித்திக்கும்; மனம் ஒரு நிலைப்பட்ட பக்தியும், இஃகோக, பரலோகங்களில் உள்ள போகங்களில் அநித்ய, துக்காதி தோஷ தர்சனத்தால் விளையும் வைராக்யமும், பருவுடல் நுண்ணுடல், கருவுடல் இவற்றுக்கு அப்பால் உள்ள நிர்விகார, ஞான கன ஆனந்த ப்ரம்மத்தை அடையச் சாதனமான ஞானமும் கிளர்ந்து மேலோங்கும்.

இணையார் உனக்குண்டு நெஞ்சே அறிவில் இது அது வென் றணையா தணைந்த அவரோடுற வறல் அன்றியன்பிற் றுணையாங் குருஜய சங்கர மாமுனித் தொண்டர் தங்கள் திணையா ரிடந்தோறும் போய்ப்பணிவான் அருள் செய்தனையே 74

‘இந்நெறி சிறந்தது அந்நெறி சிறந்தது’ என்று அறிவில் கலக்க முற்றவருடன் உறவு கொள்ளாது நமக்கு வழித்துணையாம் ஸ்ரீ மடம் ஸ்ரீ பெரியவர்களின் சீடர் தங்கி அளவளாவும் திண்ணைகள் தோறும் சென்று பணியத் திருவருள் கூட்டிற்று; ஏ மனமே! உனக்கு இணையார்?

நையேன் இனி இந்த நானிலத்தே ஒளிர் ஞாயிறென
மையே அகற்றிச் சநாதன தர்ம வழி விளக்கி
மெய்யே பரவிடு சங்கர மாமுனி மேல்துதிகள்
செய்யேன் எனினுமென் சிந்தை அடிதொழச்
சிந்தித்ததே 75

பரமாதித்தனாகத் தோன்றி உள்ளிருளகற்றி
ஸநாதன தரும நெறிகளை விளக்கி ஸர்வ ஸாக்ஷியான
ஸத்யபிரபாய் அருள்புரியும் ஸ்ரீ மடம் ஸ்ரீ பெரியவர்
களின் மேல் துதிப்பாடல்கள் செய்யேனாயினும் இனி
என் மனம் அவர்கள் திருவடிகளில் லயித்துவிட்டது.

சிந்தா குலமென்; கலவைப்பதியில் மாதேவரடி
வந்தா தரத்திற் பணியக் குருபுகல் வண்ணமுன்னிச்
செந்தா திலகிய ஆடையோர் கோல்தரச் சீர்யதியாய்
வந்தான் உலகினைச் சந்திர சேகரன் வாழ்விக்கவே 76

‘கலவை’ என்ற ஊரில் தம் ஒன்பதாவது வயதில்
ஸ்ரீ மஹாதேவேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளின் திருவடி
களை ஆச்ரயித்துத் துவராடையும் கோலும் தரப்பெற்று,
யதியாய் ஸ்ரீ மடம் ஸ்ரீ பெரியவர்கள் உலகை வாழ்விக்க
வந்தார்.

வாழ்வைப் பெரிதென எண்ணிநையேல் அது
வான்மினினும்

தாழ்வுற் றழிதருந் தன்மைய தாதலிற் சார்ந்திலர் நூல்
குழ்வுற்ற ஞானியர்; நெஞ்சே நீ யோகே சுரர் அருட்கண்
ஆழ்வுற்ற மாகுரு சந்திர சேகரற் கன்புகொள்ளே 77

ஏ மனமே! அழியும் வாழ்வைப் பெரிது என்று
எண்ணி வருந்தாதே! அவ்வாழ்வு விண் மீனெப்போன்று
அழியும் தன்மை உடையது ஆதலின் ஞானியர் வாழ்வை

மதித்திலர்; ஸ்ரீ யோகேச்வரரின் கடைக்கணருள் பெற்ற
ஸ்ரீ மடம் ஸ்ரீ பெரியவர்களிடம் அன்பு பூண்டு தொண்டு
புரிக.

அன்பே உருக்கொடு நின்றது போல் நின்
றனைத்துயிர்க்குந்

துன்பே அசற்றி அறத்தே பயிற்றி இத் தொல்லுலகில்
இன்பே தருகுரு சந்திர சேகரர் இங்குவந்த
பின்பே ஆனந்தப் பெருக்கில் திளைத்ததிப் பேய்மனமே 78

அன்பே வடிவாய் நின்று எல்லா உயிர்களின் துன்பம்
துடைத்து அறநெறி பயிற்றுவித்து இன்பு பெருக்கும்
ஸ்ரீ சந்திர சேகர இந்திர ஸரஸ்வதிஸ்வாமிகள் இங்கு
வந்த பின், என் பேய் மனம் ஆனந்தப் பெருக்கில்
திளைத்தது.

மனமா சகற்றிடக் காமகோடிப்பீட மாதவத்தோர்
தனமா யுகந்திடு யோகேச்வரர் இரு தாளிணையிற்
கனமாய் வழிபடுஞ் சந்திர சேகரர் காதில்கொடு
தினமு மொழியு மொழியன்றி உண்டுகொல்

செப்புதற்கே 79

காமகோடி பீடத்திருந்து ஸ்ரீ சந்திரமௌளீசர்
தாளிணைகளை முப்போதும் எப்போதும் வழிபடும் ஸ்ரீ மடம்
ஸ்ரீ பெரியவர்கள் பூஜை முடிந்தபின் அடியார் குழாவ்
களுக்குக் காதலுடன் எளிமையும் இனிமையுந் தவழ
உபதேசிக்கும் உபதேச மொழிகளைச் சொல்லிக்கொண்டே
யிருப்பதன்றி வேறு சொல்ல யாதுண்டு?

செப்பருஞ் சீர்ச்சங் கரபக வத்பாதர் சேவடியை
முப்போதும் வாழ்த்திடு சங்கர யோகியை

முன்னியென்றுந்

தப்பா தவனருள் நன்மொழி யாவுந் தகவுடனுள்
வைப்பார் தமக்கிணை பாரீர்! எவருண்டு மாதலத்தே 80

ஸ்ரீ ஆதி சங்கரர் சேவடிக்களை முப்போதும் வாழ்த்தும்
ஸ்ரீ மடம் ஸ்ரீ பெரியவர்களைத் தியானித்தவண்ணமிருந்து
அவர் உபதேசிக்கும் அருள்மொழிகளைத் தப்பாது உள்
ளத்தில் வைத்துத் தெளிந்தவர்க்கு இவ்வுலகில் இணை
யாருண்டு?

தலத்தே பரசிவம் சங்கரரானதன் சான்றுரைத்தே
நிலத்தி லவர்செய்த ஞானப்ரசார நெறிவிளக்கி
மலத்தா சகற்றிடு மண்டன மிச்சரின் வாதவெற்றி
நலத்தோ டுரைத்தெமை யாண்டனை சங்கர!
நானிலத்தே 81

குருநாதா! ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத்பாதர் சரிதையை
முகக் கூறு ஆக்கி, முதற்கண் பரமேச்வரன் ஆதிசங்கரராய்
அவதரித்ததற்குச் சான்றுகள் காட்டி, அடுத்து அவர்
செய்த ஞானப்ரசார மகிமையை விளக்கி, பின் மண்டன
மிச்சரை வெற்றிகொண்ட மேதகவை அற்புதமாக
விளக்கி எம்மையெல்லாம் ஆட்கொண்டாய்.

நானினி வேண்டுவ துண்டு கொல் முற்றுணர் நாயக! உன்
பால்நினை வொன்றிப் பரவுதலன்றி; ஓர் பற்றுமின்றி
மேல்நிலை கண்டிடச் சங்கர மாமுனி மெய்ச்சுடரே!
நீ நிழல் போல் பிரி யாதுறு மென்னுளம் நேர்செயவே 82

சங்கர குருநாத! முற்றுமுணர்ந்த நாயக! உன்பால்
நினைவொன்றித் துதித்தலன்றி அடியேன் வேண்டுவது
யாதுமின்று. என் அந்தக்கரணத்திலுள்ள மலம், விசேஷ
பம், ஆவரணம் போகும் வண்ணம் கர்மம், உபாசனை,
ஞானம் இவற்றில் ஈடுபடுத்தி நிழல்போல என்னைப்
பிரியாமல் ஆகண்டைகரணம் அனுபவிக்க அருள்புரிக.

செயலேது மின்றி வருந்துயிர் உட்கொடு தேர்தரவோர்
புயலேய் குணந்தவழ் ஆதி நற் சங்கரர் பொன்னுரையுள்
அயலே புதைத்த மணிபோற் கிடந்த அரும்பொருளின்
இயலே விரித்தனன் சந்திர சேகர எந்தை வந்தே 83

செய்வதரியாது வருந்தும் உயிர்கள் தெளிய ஆதி
சங்கரரின் பாஷ்யங்களில் மணிபோல் புதைந்த அரும்
பெரும் பொருள்களை எம் குருநாதர் தோன்றி விசத
தமமாக விளக்கி யருளிஞர்.

எந்தை! திருநீறு கண்மணி வில்வம் படிகலிங்கம்
ஐந்தெழுத் தாமிவை, நெற்றியிற் கண்டத்தி லஞ்சிரத்தில்
சிந்தையில் நாவில் திகழ் திருமேனி தினம் பணிவேன்
தத்தருள் சங்கர! மெய்ப்பொருள் தேர்நலம்
சாத்திரத்தே 84

பிரதோஷ காலங்களில் நெற்றியில் விபூதியும்
கண்டத்தில் ருத்ராக்ஷமும், தலையில் பில்வ மாலையும்,
சிந்தையில் யோகேச்வரர் ஆகிய ஸ்படிக லிங்கமும்.
நாவில் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமும், ஒன்று சேர ஒளி வீசும் நின்
திருமேனியைத் தினமும் நினைந்து பணிவேன்; மயக்க
நிலை நின்றும் ஆத்மாவை ஆராய்வதால் உண்டாம்
அறிவளித்துத் தெளிவுண்டாக்கி மயக்கம் நீக்கி, ஜீவன்
தன் ஸ்வரூபமாம் ஆனந்த அறிவுண்மையில் நிரதிசயப்
பெருமையுடன் இன்புற்று நிற்க அருள்புரிக.

சாத்திரங் கற்றும் பிறர்க் குரைத்தும் அதில் தாமடங்காக்
கோத்திர ரோடுங் குலாவுதல் விட்டுக் குருமணியின்
வாய்த்திரங் காட்டு மறைப் பொருள் முற்றும்
வழங்கவந்த
பாத்திரன் சந்திர சேகர யோகியைப் பற்று நெஞ்சே 85

மனமே! சாத்திரங்கள் கற்றும் பிறருக்கு உரைத்தும்
வீனயம் இல்லாத - சுத்த ஸத்வகுணம் தலையெடுக்காத
மக்கலுடன் குலாவுதலை விட்டொழித்து ஆதி சங்கரரின்
உள்ளக் கருத்துக்களைத் தெள்ளத்தெளிய எடுத்து விளக்
கும் ஸ்ரீ மடம் ஸ்ரீ பெரியவர்களைத் தியானிப்பாயாக.

பற்றா மனிதரைப் பற்றியதால் என் பயனுளது?
நற்றாய் என எழுந் தாருயிர்க் கின்ப நலங்கொடுக்குங்
கற்றார் பரவும் ஜயசங் கரகுரு கால்மலரை
உற்றால் ஒழியும் பலத்தே வருத்தும் ஊழ்வினையே 86

பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப்பரிந்து அடி
யார்க்கு இன்பம் வழங்கும் ஸ்ரீ மடம் ஸ்ரீ பெரியவர்களின்
பாத, கமலங்களைச் சரணடைந்தால் பிறவிகள் பல தந்து
வருத்தும் ஊழ்வினை ஒழியும். பிறரைச் சார்வதால் யாது
பயன்?

ஊழிக் கடுங்கனற் குள்ளுற்ற மான்போ லுலைந்துலைந்தே
தாழிப் பெரு வயிற்றோடுழல் வீர்! நிதி தாவெனப் போய்
ஆழிப் புவிக்கர சானவர் பால் இரந்தால் வருமோ?
வாழிப் பதந்தரு சங்கர யோகியை வாழ்த்தலற்றே 87

ஊழிக்கால நெருப்புக்குள் சிக்கிய மான் போல
தவித்துத் தாழி வயிற்றுக்கு உணவு தேடி உழல்கின்றீர்;
ஸ்ரீ சங்கர குருவை வாழ்த்திப் பணியாமல், புவியரசரிடம்
சென்று 'நிதி தருக' என யாசித்தால் பொருள் கிடைத்து
விடுமோ? என்ன அறியாமை!

அற்றவர் போற்றிடு சங்கர யோகி அருள் மொழிகள்
முற்றுமிந் நூலிடை முற்றிலவே எனில், மூதுலகை
யுற்ற சிரங்கையுட் சேர்ப்பதற் காகும் உயர்நதிகை
இற்றவர் நீந்துதற் கேயும் என்றால் இதில் ஏயுமன்றே 88

ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய நன்மொழிகள்
முழுமையும் இந் நூலில் முற்றிலவே என்று கேட்பீரேல்,
இப் பேருலகை, ஒரு சிறு கைப்பிடிக்குள் சேர்க்க எண்ணு
தல் போலவும், கையில்லாதவன் நதியை நீந்த எண்ணு
தல் போலவும் தான் என்று உணர்வீராக.

குறிப்பு: ஸ்வாமிகளின் மொழியமுதம் வாசாம
கோசரம்' என்றபடி.

ஏயுங் குணநிறை சங்கர மாமுனி இன் மறையில்
தோயு முளத்துடன் பாடியும் தேர் பூசுரர்களுக்கேழ்
ஆயிரம் ஆயிரமாய்த் தமிழ் நாட்டி லளித்திடுவான்;
மாயா மறையொலி யாண்டும் பரவ இம் மாநிலத்தே 89

ஸ்ரீ மடம் ஸ்ரீ பெரியவர்கள் வேதபாஷ்யத்தில் கற்றுத்
தேர்ந்த பூசுரர்களுக்கு ஏழாயிரம், ஆயிரமாய்த் தமிழ்
நாட்டில் மறையொலி பரவ வாரி வழங்குகின்றார்.

மாநிலக் காமகோ டித்திருப்பீடத்தில் மன்னிடவே
ஞானியர் போற்று ஜயேந்திர ஸரஸ்வதி நாயகத்தை
ஈனமில் எம்போலியர் தமைக் காக்க இனிது வைத்தான்
கோனிலை கொண்டருள் சங்கர யோகி குணக்கடலே 90

காமகோடி பீடத்தில் ஸ்ரீ ஜயேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமி
களை எம்போன்றவரைக் காக்க 69 ஆம் பீடாதிபதிகளாக
ஏற்படுத்தி அநுக்ரகித்தார்.

குறிப்பு: 1983 ஆம் ஆண்டில் 70 ஆம் பீடாதிபதி
களாக 14 வயது நிரம்பிய ஸ்ரீ சங்கரானந்த இந்திர
ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளை நியமித்தருளினார்.

சடங்குமர் பாரத நாட்டுத் திருத்தலங் கண்டு வந்தே
திட மா யிரு பாரோ ராண்டினில் யாத்திரை செய்துமுடித்
திடராழி நீந்த எமக்கே அருளுவந் தீந்தருளிச்
கடரா யிலகிடு சங்கர யோகி சுகிர்தம் என்னே 91

பாரத நாட்டுத் திருத்தலங்கள் அனைத்திற்கும்
21 ஆண்டில் விஜய யாத்திரை செய்து முடித்து எம்போலி
யர்க்கு உவந்து அருள் சொரிந்து சூரியனாய் ஒளி வீசும்
ஸ்ரீ படம் ஸ்ரீ பெரியவர்களின் சுகிர்தம் நெஞ்சால் நினைப்
பரிதாகும்.

சுகத்தே உலகத் துயிர் வாழ்தர உளந் தோன்றளியாற்
செகத்தே புகழும் ஜயேந்தர ஸரஸ்வதி தேசிகற்கொண்
டகத்தேய் இருளை யழித்துவிட்டான் அவ் வருமறைச்
சொல்

முகத்தே யிலங்கிடு சங்கர யோகி முறை தெரிந்தே 92

உலகத் துயிர்கள் தொடர்ந்து சுகம்பெறக் கருணை
உள்ளத்துடன் ஸ்ரீ ஜயேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளைக்
கொண்டு மன இருளைப் போக்கி ஞானப்ரகாசம் கூட்டி
யருளினார்.

முறையே படிசுப் பிரம மதிற்பின் முளைத் தெழுந்த
நிறைவான செந்நிறச் சக்தி யிணைந்திட்டு நேர்மையுடன்
குறையேது மில் மூவர் சக்தியர் தோன்றிடு கொள்கை
புகல்

இறையாம் ஜகத்குரு சங்கர யோகியன் பென்சொல்
வனே 93

ஸ்படிகம் போன்ற பிரம்மத்தில் எழுந்த செந்நிறச்
சக்தி யிணைந்து பின்னர் பொன்மை நிறத்தில் பிரமனும்,
திருமகளும், நீல நிறத்தில் திருமாலும், உமையும்,
வெண்மை நிறத்தில் சிவனும் (தக்ஷிணாமூர்த்தியும்) சரஸ்

வதியும் ஒருசேர ஆணும் பெண்ணுமாய் அவதரித்துத்
திரிமூர்த்தி ஆன சிறப்பை விளக்கி அருளிய ஸ்ரீ சங்கர
யோகியின் அன்பை எங்ஙனம் விளக்குவேன்.

குறிப்பு : பொன்மை நிறப்பிரமன், வெண்மை
நிறக் கலைகளையும், நீல நிறத் திருமால் பொன்மை நிறத்
திருமகளையும், வெண்மைநிறச் சிவபிரான் நீல நிற உமை
யம்மையையும் தத்தம் சக்தியாக ஏற்றனர்.

“ சொல்லு மறைகளெல் லாம்பிர மாணம் துலங்கு
மன்பில்
நல்லார் துதித்திடு மூர்த்திக ளெல்லாம் நலம் விளைக்கும்
அல்லுப் பகலும் பிரமானந்தத்தை அடையும் நெறி
நில்லுமின்’ என்றான் குரு சங்கரமுனி நேசம்வைத்தே94

நம் குருநாதர் முக்யமாகச் செய்த உபதேசம் மூன்று;
ஒன்று வேதம் உபநிஷதம் எல்லாம் பிரமாணம் என்பது;
மற்றொன்று ஸகுணே பாஸனையில் அன்பர் வழிபடுப
எல்லா மூர்த்திகளும் நலம் விளைப்பனவே என்பது; பிரி
தொன்று நிர்க்குணேபாஸனை புரிந்து பிரமானந்தம் பெற
முயல்க என்பது.

நேசித்து மின்போலுந் தோற்ற முளத்து நிலை நிறுத்திப்
பாசாங் குசை பஞ்ச பாணி பயிரவி பாதம் என்னும்
வாசக் கமலம் தலைமேல் வலியவைத் தாண்டிடவே
தேசைக் கொடுத்தனன் சங்கர மாமுனி சிந்தைசெய்தே95

மின் போன்ற தோற்றம் உளத்தில் தோன்றி
ஸ்ரீ மகாத்ரிபுர சுந்தரியின் மணி பாதுகைகளை தலைமேல்
தாங்கிப் பெருவாழ்வு பெற நம் அருட் குருநாதர்
கடாக்ஷவீக்ஷணம் செய்தார்.

சிந்திக்க இந்தக் குருசங் கரமுனி செய்தது போல்
நந்தித் திரைப்புவி மீதெவர் செய்தனர் நாமினிமேல்
பந்தித்த தொல் வினைக் குள்ளுற்று வாடும் பரிசுளதோ ?
வந்தித்து வாழ்த்தி வழிபடுவாம் என் மட தெஞ்சமே 96

நெஞ்சே! இந்தப் பரமாசார்யாள் செய்தது போல
உலகில் வேறு எவர் பரமோபகாரம் செய்துள்ளனர்?
இனிப் பந்தத்தினின்றும் விடுபட்டோம்; வந்தித்து
வாழ்த்தி வழிபடுவோமாக !

நெஞ்சே நமக்குக் குரு சங்கர யோகி நீணிலத்திற்
செஞ்சமம் உற்றிடச் செய்த இந் நன்மையைச்
சிந்தித்திடில்

நஞ்சேய் வினையும் நலமாய் விடும் ஒரு நாளுமதற்
கஞ்சேல் வருந்தேல் இருப்பாய் அவன்றன் அருள்
நயந்தே 97

நெஞ்சே! நம் குருநாதர் நமக்குச் செய்த பரம
கேசமங்களைச் சிந்தித்து நெக்கு நெக்குருகினால் நஞ்சும்
அமுதாகும்; எதற்கும் அஞ்சேல்! சிறிதும் வருந்தாதே,
அவன் அருளையே எதிர்நோக்கியிரு

“ நயந்தே கருத்தன் பலம் தருவான் என நம்பிமறை
இயல்தேர்ந்து சித்தம் நிறுத்தத்தியானி ”

எனுமொழியால்
மயலே பெருக்கிடுஞ் சங்கர யோகியை வாழ்த்துவர் நம்
ஆயலே திரிந்தவர்க் காட்செய்ய உள்ளம் அமைந்ததுவே.

“ கருமம், பலத்தை நேரே தராத; கருத்தன் கர்ம
பலத்தைத் தருவான் என்று நம்பிச் சித்தத்தை ஒரு
நிலையில் நிறுத்த என்றும் தியானம் புரிக ” என்று விளக்க
மாகத் தியானித்தவின் அவசியத்தைக் கூறியருளிய நம்
பரமஞானியை வாழ்த்தும் அடியவர்க்கு ஆயலே திரிந்து
அவர்க்கு அடிமை பூண்டொழுக மனம் உறுதிபூண்டது.

உள்ளும் பிறப்பிறப் பில்லா தறிவே யுருவ மெனக்
கொள்ளுஞ் சிவத்திற்கு மோகம தூட்டிக் குலவு பரை
எள்ளலில் மாந்தரின் மோக மடக்கிட இக்குடன் பூப்
பொள்ளென ஏற்ற சிறப்புரை சங்கர! போற்றுவனே 99

பிறப்பிறப்பில்லாது ஞானமே வடிவான சிவத்திற்கு
மோக மூட்டிச் சிவகாம சுந்தரியாயும், மக்களின் மோக
மடக்கி ஞான மூட்டிச் சிவஞானப்ரதாயினியாயும்,
கரும்பு வில்லும் புஷ்பபாணமும் ஏந்தி மோக மடக்குபவ
ளாயும் திகழும் பராசக்தியின் சிறப்புரைத்த குருநாதா!
உன் திருவடிகளுக்கு வணக்கம்.

குறிப்பு : அம்பாள் மனரூபமான கரும்பு வில் ஏந்தி
ஐந்து தன்மாத்ரைகளாகிய புஷ்ப பாணம் தாங்கி நம்
மோகமடக்கி ஞானம் வழங்குகிறாள்;

ஸத்யம் ஈசுவர ஸ்வரூபம்; அதை அறிதற்கு அறிவு
வேண்டும். அந்த அறிவு அம்பிகை ஸ்வரூபம். எல்லாச்
சாஸ்திரங்களும் முடிவில் ஞானமடைவதைத்தான் சொல்
கின்றன. ஸாக்ஷாத் ஞானம்தான் மோக்ஷ ஸாதனம்
ஞானஸ்வரூபினி பரதேவதை, அவள் அருள் பெற்றால்
முக்தி அடையலாம். ஆயிரம் இதழ்த்தாமரை பிரம்ம
ரந்திரத்தில் இருக்கிறது அதில் சந்திர பிம்பத்துள்
அம்பிகை இருக்கிறாள், சிரஸ் ஞானஸ்தானம் அங்கிருந்து
பெருகும் அமிர்ததாரையால் பேரானந்தம் உண்டாம்.
அவளை ஆராதித்தால் ஞானம் உதயமாகி அஞ்ஞானம்
போகும். இவை ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய
நன்மொழிகள் என்ற நூலில் 510 ஆம் பக்கத்தில்
கண்டவை.

போற்றருஞ் சீல குருசங்கர நின் புகழ் தெரிந்து
சாற்றுவ னேலது தாழ்வது தீரிலுன் சால்பினுக்கோ
ரேற்ற மென்றே கொண்டிருப் பினும் என்மனம்

ஏத்தியன்றி

ஆற்றகி லாதிதற் கென் நினைவா யென்றிட்டஞ் சுவனே

சங்கர குருநாதா! நின் ஜீவன் முக்தநிலை, ஸகல
சாஸ்த்ரார்த்த ஞானம், அநுக்ரஹம், எளிமை முதலிய
பல்வகைப் புகழைச் சிறியேன் விளக்க முற்படுவது தாழ்
வாம், நின் ஸந்நிதானத்தில் கைகட்டி வாய்புதைத்து
ஒன்றும் பேசாது நிற்பதொன்றே சாலப் பொருந்தும்.
அது உன் சால்புக்கு ஏற்றம். ஆனால் என் மனம் ஞானத்
தமிழ்ப் பாடல் மூலம் துதியாமல் இருக்கமாட்டேன்
என்கிறது; இதற்குத் தேவரீர் நினைவு யாதோ என
அஞ்சுகிறேன்.

நினைவார் பிறவித் துயர் நீக்கி யின்பருள் நின்மலனை
எனையாள வந்தநற் சங்கர ஞானியை இன் கவிகள்
புனையார் புனையும் பெரியவர் தான்களிற் பூந்தொடையல்
வனையார் இகத்தில் வருந்துவர் வாளா மருள் நிறைந்தே

நினைபவர் பிறவிப்பிணி நீக்கிப் பேரின்பம் அருளும்
நின்மலனும், எனையாள வந்தவனுமான சங்கர ஞானி
திருவடிகளில் கவிதைகள் புனையாதவரும், புனைந்த
பெரியவர் திருவடிகளில் மாலை சூட்டாதவரும் மருளால்
வருந்துவர்.

“மருளார் பிறவி ஒழிக்கு நின் காட்சி வருத்தமெனும்
இருள்குழந்த போதே கிடைத்திடலால் துயர் ஈண்டுக்’ என்
றரியொடுங் குந்தி புகல் மொழி ஏற்கே அனுபவத்திற்
பொருள் தந்த தாற்குரு சங்கர யோகியெம்

புண்ணியனே 102

சங்கர குருநாத! கண்ணனிடம் குந்தி “அடியேன்
துன்பத்தில் சிக்குண்ட வேளையில் பிறவி போக்கும் உன்
தரிசனம் கிடைக்கிறது; ஆதலின் எனக்குத் துன்பமே
வரட்டும்” என்று வரங்கேட்டாள் அது என் அனுபவத்
திலும் பொருள் தரும் சொல்லாயிற்று. அடியேன் பல்
வகைத் துன்பத்தில் சிக்குண்ட வேளையில் உன் தீவ்ய
தரிசனம் கிடைத்துப் பேறு பெற்றேன்.

புண்ணிய நோன்பு புரிந்துமிலே னடி போற்றிசெயும்
நுண்ணருங் கேள்வி யுணர்ந்து மிலேன் ஞான
நூற்பரப்பின்

எண்ணருஞ் சீர்புகல் சந்திர சேகர! இன்றுபுக்கென்
கண்ணுளும் நெஞ்சுளும் நின்றனே! நின்னுருக்
கண்டனனே 103

புண்ணிய விரதங்கள் ஏதும் மேற்கொண்டிலேன்;
ஐகதீச்வரனே குருமூர்த்தமாய் வந்தருளிஞன் என்னும்
உறுதி பூண்டு நின் சீர்பாத வல்லபத்தைத் துதிக்கும்
கேள்வி ஞானமும் இல்லாதவன் ஆயினும் நின் கடைக்
கண் நோக்கால் இன்று என் கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும்
நின்ற நின் திருவுருவத்தைக் கண்டு களிக்கின்றேன்

கண்டு, கடவுளர் யாரையுந் தாழ்வாக் கருத லொழித்
தெண்டிசை போற்ற மதித் தொப்ப ஏத்து மியல்பு தலைக்
கொண்டுயர் ஆறு மதத்தா பனஞ்செய் குருவருள் சேர்
தண்டேந்து சங்கர யோகியின் தாள் தலை தாழ்த்தினனே

திருமால், சிவன், கணேசன், முருகன், தேவி சூரியன்
முதலிய எல்லாக் கடவுளரையும் ‘ஒன்றில் ஒன்று தாழ்ந்
தது’ எனக் கருதாது ஒப்பமதித்துத் துதிக்கும் இயல்
புடன், ஆறு மதத்தாபனம் செய்தருளிய ஆதி சங்கரரின்
திருவருள் நிறைந்த ஸ்ரீ பரமாசார்யாளின் திருவடிகளில்
தலை தாழ்த்தினேன்.

தாக்கும் பொறிவாயி லேந்தவித்தான் அன்னை
தந்தையொப்ப
யார்க்கும் இனிமை இதமிகு சொல்லே அருள் பரமன்
ஆக்கும் தயைநிறை சங்கரன் பாத மடைந்தபின்என்
வாக்குரை யாதென் மன நினை யாதினி
மற்றொன்றையே 105

பொறி வாயில் ஐந்தவித்தானும், தாய், தந்தை
போல இனிமையும். இதமும் புரியும் பெருமானும் தயை
நிறை வந்தவனுமான ஸ்ரீ பரமாசார்யாள் பாதங்களைச்
சரண் அடைந்த பின், இனி மற்றொன்றை வாக்கு உரை
யாது; மனம் நினையாது.

ஒன்று மலர்மணம் தீயொளி தேன்சுவையொத்திறையோ
டென்றுங் கலந்த அரும் பொருள் வேதத் திறுதியினில்
நின்றிடும் ஞான வடிவுடையாள் அருள் நீர்மை சொலும்
அன்றே குருசங்கரர்க்காட் செய நெஞ் சமைந்ததுவே 106

மலரும், மணமும், தீயும் ஒளியும் தேனும் சுவையும்
போல இறையுடன் கலந்தவளும், உபநிடத்தால் விள
கப்பெற்ற ஞான வடிவுடையவளும் ஆன உமையீ
அனுக்ரஹச் சிறப்பைக் கேளோபநிடதம் கொண்
நெஞ்சு நெக்குருகும் வண்ணம் உபநயசித்தருளி
அன்றே தேவியின் வடிவேயான ஸ்ரீ பரமாசார்யாளுக்கு
அடிமை செய்ய மனம் விரும்பிற்று.

“அமைந்து தம்முள்ளே மகிழு முனிவர் பற்றற்று நின்றும்
நமையாள் பரனிடம் ஏது வின்றிப் பத்தி நன்குசெயும்
கடையார்” எனச்சுகர் சொல்மொழிக் கேற்பமுன்
காட்சி தரும்
அமைசீர்ச் சயசங்கர குரு தான் மலர்க் கன்புற்றதே 107

“ஆத்மா ராமராய்த் திகழும் முனிவர்கள், பற்றற்று
நின்றும், இறைவனிடம் காரணம் இன்றிப் பக்தி செய்
யும் க்ஷமை (பொறுமை) உடையவர்கள்” என்று
சுகப்ரஹ்மம் சொல்லும் மொழிக் கேற்பக் காட்சிதரும்
ஸ்ரீ மடம் ஸ்ரீ பெரியவர்களின் திருவடி மலர்களில் அன்பு
பெருகிற்று.

அன்புற்ற ஞான உரு ஆதி சங்கரர் ஆள்பதத்தில்
இன்புற்று நீ இங் கிருப்பது போல எளியவன்யான்
துன்பத்தை நீக்கிடு சங்கர யோகி! இத் தொல்லுலகில்
புன்பற் றகற்றப் புனைந்தேன் சிரத்துநின் பூங்கழலே 108

ஞான வடிவாம் ஆதி சங்கர பகவத்பாதாளுக்கு
அந்நியமாகாமல் அவரேயாகித் தேவரீர் அனுக்ரஹிப்பது
போல, உலகப்பற்று அகல எளியேன் தலையில், தேவரீர்
பூங்கழல் புனைந்தேன்.

நூல் முற்றும்

மிக்க காமகோடிப் பெயர் விளங்குறு பீடம்
புக்க சந்திர சேகர குருபதாம் புயத்துத்
தொக்க நூற்றிரு நான்கிலந் தாதி சூட்டினனால் :
தக்க மௌத்கலன் முத்தினை வேங்கடா சலமே.

ஸ்ரீ காமகோடி பீடாதிபதிகளான ஸ்ரீசந்திரசேகர
இந்த்ரஸரஸ்வதீஸ்ரீ சங்கராசார்ப ஸ்வாமிகள் திருவடித்
தாமரைகளில் மௌத்கல்ய கோத்திரத்தில் பிறந்த
முத்துவேங்கடாசலம், நூற்றெட்டுப் பாடல் கொண்ட
அந்தாதி சூட்டினன்.

சுபம்!